

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1990 ΕΤΟΣ Μ Ἀριθ. Φύλλου 831
Τιμή Φύλλου Δρχ. 50 Γραφεία Κάνιγγος 32 - Ἀθήνα 106 83 ΤΗΛ. 36.28.280

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ

Πρὸς

Τοὺς Εὐλαβεστάτους Ἐφημερίους τῶν Ἱερῶν Ναῶν, τὰς σεπτὰς
Ἀδελφότητας τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ τὸ εὐσεβὲς Χριστεπώνυμον
Πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Θεοφρουρήτου Μητροπόλεως Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος.

(Ν' ἀναγνωσθῇ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ θείου Κηρύγματος)

Χάρις, ὑμῖν, καὶ εἰρήνη καὶ ἔλεος παρὰ Θεοῦ τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, παρὰ τῆς ἐμῆς δὲ
ἐλαχιστότητος εὐχὴ καὶ εὐλογία.

Τέκνα μου λίαν ἀγαπητὰ καὶ πιστά,

Τὴν Παρασκευὴν, 6 Ἰανουαρίου 1990, κατὰ τὸ
Πατροπαράδοτον Ἑορτολόγιον, τὴν Πανέορτον
ἡμέραν τῶν Ἀγίων Θεοφανείων, κατὰ τὸν ἐκκλη-
σιασμόν, θά παρακολουθήσωμεν νοερῶς καὶ ἐφέτος
τὴν θαυμαστὴν σκηνὴν τῆς βαπτίσεως τοῦ Κυρίου

ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμόν
ὑπὸ τοῦ Τιμίου Προδρόμου ὅπου «...ἀνεώχθησαν
αὐτῷ οἱ Οὐρανοὶ καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ
καταβαῖνον ὡσεὶ περιστεράν καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ
αὐτόν· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν Οὐρανῶν λέγουσα·
Οὗτος ἔστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα».
(Ματθαίου γ 16-17).

Ἀληθινὰ εἶναι πανσέβαστος ἡ ἡμέρα αὕτη καὶ
ὀρθῶς φέρει τὸ ὄνομα τῶν Ἀγίων Θεοφανείων ἢ

Ἐπιφανείων, διότι κατ' αὐτὴν «Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί»! Naί, ἐπεφάνη, ἐφανερώθη ἡ θεότης τοῦ Χριστοῦ, ὡς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ Τριαδικότης τοῦ Θεοῦ.

Τὸ πρῶτον πρόσωπον ὁ Πατήρ, ποῦ ἡσκούσθη Ἄνωθεν νὰ μαρτυρῇ τὸν βαπτιζόμενον Χριστὸν ὡς Υἱόν Του ἀγαπητόν, τὸ δεύτερον πρόσωπον ὁ βαπτιζόμενος Υἱὸς καὶ τὸ τρίτον πρόσωπον τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ὑπὸ μορφήν περιστερᾶς, νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Πατρὸς («τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές»). Καὶ τὰ τρία πρόσωπα εἶναι ἐνωμένα ἀδιασπᾶστος εἰς Μίαν Μονάδα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, τὴν ὁμοούσιον, ἀδιαίρετον καὶ ἀχώριστον. Κατὰ κυριολεκτικὴν ἔκφρασιν, **Τριάς, ἐν Μονάδι καὶ Μονάς ἐν Τριάδι!**

Ἡ Βάπτισις τοῦ θεανθρώπου Ἰησοῦ ἔχει ὑψίστην σημασίαν διὰ τὸν ἄνθρωπον. Διότι δι' αὐτῆς Οὗτος συνέστησε τὸ θεμελιώδες καὶ σωτηριώδες πανάχραντον **Μυστήριον** τοῦ Βαπτίσματος, παραγγείλας εἰς τοὺς Μαθητάς Του: «Προσευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, **βαπτίζοντες** αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (Ματθαίου κη 19). Τὸ βάπτισμα εἶναι **Υιοθεσία** τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν Θεόν.

Ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ τὸ βάπτισμα, ὡς γνωστόν, τελεῖται μὲ τὰς τρεῖς ἀναδύσεις καὶ καταδύσεις ποῦ συμβολίζουν τὴν τριήμερον Ταφήν καὶ Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου καὶ τὴν Τριαδικὴν θεότητα καὶ χωρὶς τὰς ὁποίας δὲν γίνεται ὁ ἄνθρωπος χριστιανός. Χωρὶς αὐτὰς δὲν νοεῖται βάπτισμα. Μόνον διὰ τοῦ βαπτίσματος ὁ βαπτιζόμενος, ἔχει χάριν καὶ εὐλογίαν, ἀπὸ τὸν Θεόν, ἀνακαίνιζεται πνευματικῶς καὶ σώζεται.

Τὸ βροντοφωνεῖ ὁ Θεηγόρος Ἀπόστολος Παῦλος: «... ἀλλὰ (ὁ Θεός), κατὰ τὸν αὐτὸν ἔλεον, ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ **λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύματος Ἁγίου**, οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς, ἵνα δικαιωθέντες τῇ Ἐκείνου Χάρτι, κληρονόμοι γενώμεθα, κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου» (πρὸς Τίτον γ 5-7). Διὸ καὶ ἡ Ἐκκλησία χαρακτηρίζει τὸ βάπτισμα ὡς «καθάρισον» «λουτρὸν παλιγγενεσίας», «ἁγισμοῦ δῶρον», «ἐνδύμα ἀφθαρσίας», «ἁμαρτημάτων λυτήριον» καὶ «δαίμοσιν ὀλέθριον».

Τέκνα μου ἀγαπημένα,

Ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία ψάλλει: «**Πῶς Σὲ Χριστέ, δοῦλοι, τὸν Δεσπότην ἀξίως τιμῶμεν ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι πάντας ἡμᾶς ἀνακαίνισας;**».

Ἡμεῖς οἱ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ποῦ ἔχομεν τὸ ἱερὸν προνόμιον νὰ εἴμεθα οἱ ἄγρυπνοι φύλακες τῆς ἀκαينوτομήτου Ὁρθοδοξίας τῶν Πατέρων μας, τιμῶμεν πράγματι ἀξίως, **συμφώνως πρὸς τὸ αἰώνιον Ἑορτολόγιόν των**, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων καὶ Ἀρχηγόν ταύτης καὶ τῆς σωτηρίας μας Χριστόν, κατὰ τὴν πανίερρον ἐπέτειον τῆς θείας Ἐπιφανείας Του, κάθε χρόνο, μὲ τὴν ἐπιβαλλομένην εὐλάβειαν καὶ λαμπρότητα ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον καὶ εἰς τὸ Ἐξωτερικόν.

Μάλιστα δὲ εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἐορτάζομεν ταύτην, ἐπὶ τὸ μεγαλοπρεπέστερον, διὰ πανηγυρικῆς θείας λειτουργίας εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Φιλίππου, μακρᾶς ἱερᾶς πομπῆς καὶ τοῦ Ἁγισμοῦ τῶν ὕδατων διὰ τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἀπὸ τοῦ, παρὰ τὸ Ἐμποροναυτικὸν Κέντρον, χώρου τῆς ἀκτῆς, παρουσίας τοῦ Δημοτικοῦ ἄρχοντος, βουλευτῶν καὶ λοιπῶν ἐπισήμων.

Ὅθεν καλεῖσθε καὶ ἐφέτος, νὰ δώσετε ἅπαντες τὸ «Παρόν», μὲ τὴν διακρίνουσαν ὑμᾶς ἐδραϊὰν πίστιν καὶ ὑποδειγματικὴν τάξιν. Θὰ παρακολουθήσετε τὴν ἱερὰν Πομπήν, ἡ ὁποία θὰ ἐκκινήσῃ περὶ τὴν 10ην πρωϊνὴν ὥραν ἐκ τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Φιλίππου, προεξαρχούσης τῆς ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου μὲ ἐπικεφαλὴς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κ. Χρυσόστομον, καί, πορευομένη διὰ τῶν ὁδῶν Ρεταίνα καὶ Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως, μὲ τὴν τιμητικὴν συνοδείαν Ἀστυνομικῆς δυνάμεως, θὰ κατευθυνθῇ εἰς τὸν χώρον τῆς ἱερᾶς Τελετῆς.

Παρακαλῶ θερμῶς νὰ μὴ προπορεύεσθε καὶ μὴ ἐγκαταλείπετε τὴν πομπήν, πρὸς κατάληψιν θέσεων, καθόσον τοῦτο ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀδυνατίζει τὸν ὄγκον τῆς πομπῆς, ἀποτελεῖ ἀνευλάβειαν πρὸς τὸν προπορευόμενον καὶ ὑπὸ τοῦ ἱερατείου πλαισιούμενον Τίμιον καὶ Ζωοποιὸν Σταυρόν.

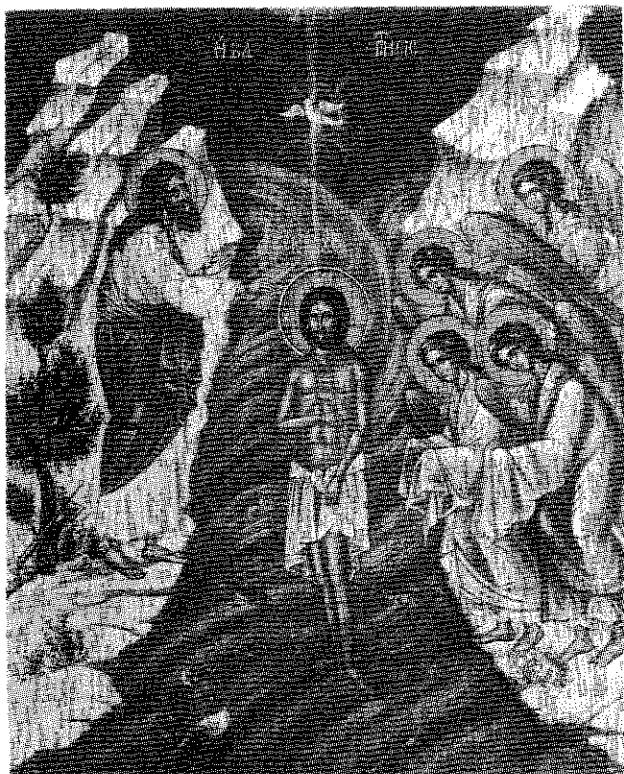
Καὶ εὐχομαι ἐξ ὅλης ψυχῆς ὅπως ὁ νέος ἐνιαυτός τῆς Χρηστότητος τοῦ Κυρίου 1990 ἀποβῇ πλούσιος τῆς θείας Δωρεᾶς καὶ Εὐλογίας διὰ τὴν Ἁγιωτάτην Ὁρθοδοξίαν, τὴν παμφιλτάτην μας Πατρίδα καὶ τὴν μαρτυρικὴν μας Ἐκκλησίαν τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ φέρῃ εἰς ὅλους πᾶν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον.

Ὑπερευλογημένον καὶ ὑπερδεδοξασμένον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου!

Μετὰ πατρικῶν εὐλογιῶν ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Μητροπολίτης Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος
ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

Θ Ε Ο Φ Α Ν Ε Ι Α

Μετά την θείαν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας ἡ Ἐκκλησία μας ἐμφανίζει τὴν Βάπτισιν τοῦ Μεσίου εἰς τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα εἰς τὴν περιοχὴν Αἰνῶν τῆς Ἰουδαίας διότι ἐκεῖ ὁ Ἰωάννης ἐβάπτισε «Αἰνῶν ἐγγὺς τοῦ Σαλεὶμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ» (Ἰωάν. 3.23).

Καὶ ἐπορεύθη ὁ 30 ἐτῶν Ἰησοῦς διὰ νὰ λάβῃ τὸ βάπτισμα, ὅχι λουτρὸν καθαρτήριον ὅπως ὁ κόσμος, ἀλλὰ διὰ νὰ λάβουν χώραν ἐκεῖ τὰ ἅγια Θεοφάνεια καὶ νὰ ὁμολογηθῇ ἐκεῖ: «Ἴδε ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ ὁ αἰρὼν τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου», καὶ ὁ Ἀναρχὸς Πατὴρ νὰ τὸν ὁμολογήσῃ Υἱὸν μονογενῆ εἰς «ὃν ἠυδόκησε» καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἐν εἰδει περιστερᾶς νὰ ἐπικυρώσῃ αὐτὴν τὴν θείαν ὁμολογίαν.

Ἀτράνταχτα γεγονότα μὴ ἀμφισβητούμενα διὰ μέσου τοῦ χρόνου, ὁ μὲν μέγιστος τῶν Προφητῶν, Ἰωάννης, ὁμιλῶν λέγει ὅτι Αὐτὸς ὁ ὁποῖος εἶναι ἐν μέσῳ ὑμῶν, εἶναι Αὐτὸς ποὺ αἶρει εἰς τοὺς ὠμούς

τοῦ τὴν ἁμαρτίαν τῶν προπατόρων καὶ ὅτι εἶναι «τόσο μέγας» ὥστε ὁ Ἰωάννης κύπτει ἐνώπιόν του τὸν αὐχένα, καὶ ὁμολογεῖ, ἀδιστάκτως, ὅτι δὲν εἶναι ἱκανὸς νὰ λύσῃ τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων Του. Καὶ ὁ Ἰωάννης συμφώνως μὲ τὴν ὑμνολογίαν τῆς Ἐκκλησίας «ἄπτεται κορυφῆς τοῦ Δεσπότη» μὲ ἄλλα λόγια δοῦλος ἄπτεται κορυφῆς τοῦ Κυρίου του. Μαρτυρία ἐξ ἀνθρώπων εἶναι ὁ Ἰωάννης Βαπτιστῆς ὁ ὁποῖος λέγει εἰς τὸν βαπτιζόμενον, ὅτι ἐγὼ ἔχω ἀνάγκην ὑπὸ Σοῦ βαπτισθῆναι καὶ σὺ ἔρχει πρὸς μέ; Μ' αὐτὸ δηλοῖ τὴν εὐτέλειάν του ὁ μέγιστος τῶν προφητῶν ὁ ὁποῖος «δακτυλοδεικτεῖ» τὸν Ἰησοῦν, ὅτι αὐτὸς ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται ἐν μέσῳ ἡμῶν εἶναι ἐκεῖνος ποὺ θὰ βαπτίσῃ τὴν ἀνθρωπότητα ἐν ἁγίῳ Πνεύματι καὶ πυρί. «Αὐτὸς ἡμᾶς βαπτίσῃ ἐν Πνεύματι καὶ Πυρί» Λουκ. 3.16. Δὲν ὑπάρχει μεγαλυτέρα ὁμολογία ἀπ' αὐτὴν! Μόνον ὁ Ἰησοῦς, ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἔχει αὐτὸ τὸ προνόμιον νὰ βαπτίσῃ ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρί! Τίς ἀναγινώσκων αὐτὰς τὰς θείας ὁμολογίας ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ δὲν συντρίβεται, συναισθανόμενος τὴν ἰδίαν εὐτέλειαν καὶ μηδαμινότητά του! Ἐμπρὸς στὸ ἀνυπέρβλητον αὐτὸ θεῖον μεγαλεῖον τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ δὲν ἀναλύεται εἰς δάκρυα;

Ἀλλὰ ἂς ἀναφερθῶμεν πρὶν ἐπὶ τὰ ὁλοκλήρους αἰῶνας τὰ τῆς θείας βαπτίσεως τίς λέγει ὁ μεγαλοφωνότατος προφήτης Ἡσαΐας Κεφ. Μ. 3.

«φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται καὶ πᾶν ὅρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται, καὶ ἔσται πάντα τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖα καὶ ἡ τραχεῖα εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὀφθήσεται ἡ δεξιὰ τοῦ Κυρίου, καὶ ὁψεται, πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ».

Αὕτη ἡ προφητεία τοῦ Ἡσαΐου εἶναι μία ἐκ τῶν πολλῶν ποὺ ὁμιλεῖ διὰ τὸ θεῖον βάπτισμα καὶ ἄλλαι αἱ περιεχόμεναι εἰς Κεφ. 35 1-10 καὶ 55 1-18. Ἀλλὰ ἂς μείνουμε μόνον εἰς αὐτὴν διὰ νὰ περιορίσωμεν τὴν γραφὴν μας ἐν τῷ χώρῳ.

Ὁ Οὐρανὸς «ἀνοίγεται» καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα κατέρχεται ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Ἰησοῦ, ὁ δὲ Πατὴρ, ἀναφωνεῖ Αὐτὸν Υἱὸν μονογενῆ καὶ ὅτι πρέπει νὰ τὸν ἀκούωμεν τὸν Υἱὸν εἰς ὅλα τὰ ὁποῖα διατάσσει, ἄλλως εὐρίσκομεθα πρὸ μιᾶς καταστάσεως ἐξωχριστιανικῆς, ἡ ὁποία θὰ κριθῇ ἐν τῇ παλιγεννεσίᾳ.

Ἀκούοντες τὸν Ἰησοῦν καὶ πράττοντες αὐτὰ ποῦ ἐπιθυμεῖ ὁ Λόγος, εὐρισκόμεθα εἰς σημεῖα σωτηριώδη, ἄκρως ἀποκαλυπτικά καὶ ἀσφαλῆ.

Ἄς ἀφήσουμε ὅμως τὸν ἑαυτὸ μας νὰ ἐντρυφώσῃμεν τί λέγει ἡ μεγάλη εὐχή τοῦ Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων τῶν Θεοφανείων, ἡ ὁποία τῇ ἀληθείᾳ εἶναι ὄντως συγκινητικὴ καὶ μεγαλειώδης.

«Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ μονογενὴς Υἱός, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρός, ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας.... ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτόν, καταύγασον ἡμᾶς τὴν διάνοιαν τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι.... ἐν ᾗ τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν καὶ πτωχὸν περιβαλλόμενος φύραμα τοῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκοπὼν ὁ τῶν ἀπάντων Βασιλεὺς... ρᾶνον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίτους δούλους σου κατὰ τὴν θείαν σου ἐπαγγελίαν ὕδωρ καθάρσιον τῆς σῆς εὐσπλαχνίας δωρεᾶς...».

καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ «συγκλονιστικώτερα ἐκεῖνα Σήμερον...

«...Σήμερον ὁ ἄδυτος ἥλιος ἀνέτειλε καὶ ὁ κόσμος τῷ φωτὶ καταυγάζεται. Σήμερον ἡ Σελήνη

λαμπραῖς ταῖς ἀκτίσι τῷ κόσμῳ συνεκλαμπρύνεται

Σήμερον

Σήμερον

Σήμερον

Αὐτὰ λέγονται ἐν τῇ ἱερᾷ εὐχῇ καὶ ἡμεῖς σκιρτῶντες ἀπὸ χαρὰν ἀνακράζομεν «Μέγα σοι Κύριε καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς Ὑμνον τῶν θαυμασίων σου».

Τὰ σήμερον, ὅπως βλέπετε, καὶ ἀναφέρονται, εἶναι ἓνας σωστὸς καταπέλτης κατὰ τῆς κεφαλῆς τῶν ἄλλων χριστιανῶν οἱ ὅποιοι ἐσπευσαν καὶ ἐώρτασαν 13 μέρες ἐνωρίτερα τὴν ἡμέρα τῶν θεοφανείων, ἐνῷ ἡ μήτηρ ἡμῶν Ἐκκλησία καὶ ὅλος ὁ κόσμος ἐορτάζει σήμερον τὴν βάπτισιν τοῦ Κυρίου μας. Αὐτὸ ἀλήθεια δὲν προβληματίζει αὐτούς;.

Ἄς ἐορτάσωμεν καὶ ἡμεῖς, οἱ Ὁρθοδόξως κατέχοντες τὴν ἀλήθεια, εὐτελεῖς δούλοι τοῦ ἐπιφανέντος Τριαδικοῦ Θεοῦ ὅπως καταυγάσῃ τὰς διανοίας μας καὶ «ἰδωμεν», ἄκρῳ ἐλεί Του, τὸ ἀληθινὸν φῶς τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ Μ. ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ.

Ἱερός Ναὸς Ἁγ. Φιλίππου Καμινίων. Ὁ ἱερουργὼν Μητροπολίτης Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος, μετὰ τοῦ π. Καλλινίκου Μουράτογλου ἐν τῷ Θυσιαστηρίῳ. Εἰς τὸ βάθος διακρίνεται ὁ πρωτονοτάριος κ. Χ. Χαλβατζῆς.

Ἀληθῶς μεγαλειώδης ἡ τελετὴ τῶν Ἁγίων Θεοφανείων ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἐνώπιον χιλιάδων πιστῶν καὶ παρουσία τοῦ Δημάρχου Πειραιῶς καὶ πολλῶν ἄλλων ἐπισήμων, ἐνεργειαῖς τῆς Θεοσώστου Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας. Ἡ ἐφετεὶνὴ ἐπιτυχία ὑπερέβη πᾶσαν προηγουμένην.

Καὶ πάλιν ἐφέτος ἐδοξάσθη ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων μας καὶ ἐμεγαλύνθη τὸ κήρυγμα τῆς ὀρθοδόξιας κατὰ τὴν ὡραίαν παραδοσιακὴν ἐορτὴν τῶν Θεοφανείων μὲ τὴν μεγαλοπρεπῆ κατὰδυσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ποὺ λαμβάνη χώραν στὸ κέντρον τοῦ Πειραιῶς.

Εἶναι ἡ ἡμέρα ποὺ λαμπρύνει τὸν ἱερὸν ἀγῶνα μας μὲ τὴν αἴγλην ποὺ ὁ Θεὸς χαρίζει σ' αὐτὸ τὸ κίνημα τῆς εὐσεβείας.

Παραδοσιακὸς ὁ ἐορτασμὸς μὲ ὁμολογιακὸ χαρακτηριστὴρ ποὺ σκορπáει μακρυὰ στὸν ὀρίζοντα τὸ μήνυμα ὅτι ὅσες δεκαετίες καὶ ἂν περάσουν μὲ καταδυνάστευση τῆς ἀληθείας καὶ ὅσα ἀθέμιτα καὶ βίαια μέσα καὶ ἂν μεταχειρισθῇ ἡ νεωτερίσασα Ἐκκλησία τοῦ Παπικοῦ ἡμερολογίου, ἡ φλόγα τῆς εὐσεβείας καὶ τοῦ σεβασμοῦ στὴν ἱερὰ παράδοση δὲν σβύνει στὶς γενεές τῶν ἀνθρώπων ἀλλὰ ἀντιθέτως κρατύνεται καὶ θριαμβεύει γιατί ἔχει τὸν Θεὸν συνεργὸν καὶ τὴν εὐχὴ τῶν Πατέρων. Ἔτσι λοιπὸν μὲ χαρὰ κηρύττει στοὺς δρόμους τοῦ Πειραιῶς καὶ ψάλλει μεγαλοφῶνως ὅτι «Σήμερον τῶν ὑδάτων ἀγιάζεται ἡ φύσις. Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνεορτάζει» ὅπως δηλαδὴ μᾶς παρέδωκε ἡ Ἐκκλησία καὶ ὅχι ὅπως ρυθμίζουν οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἀδίστακτα θέτουν βέβηλον χεῖρα στὰ ἱερὰ καὶ ὅσα τῆς Ἑλληνορθοδόξου ὑποστάσεώς μας.

Τοῦ λόγου τὸ ἀληθὲς μαρτυρεῖ τὸ πλῆθος ποὺ συγκεντρώθηκε στὸν Ἀγιασμό τῶν ὑδάτων μὲ ἀκμαῖο τὸ φρόνημα τῆς πίστεώς του ποὺ δὲν σαλεύεται ἀπὸ ὅποιονδήποτε μεθοδευμένους ἀντιδράσεις καὶ πολεμικὲς τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων.

Ὁ Λαὸς τοῦ Κυρίου ποὺ παρέλαβε τὸν θησαυρὸ τῆς πίστεως, τὸν διακρατεῖ καὶ τὸν μεταδίδει στὶς ἐρχόμενες γενεές σὰν τὸ πολυτιμότερο πρᾶγμα στὸν κόσμον καὶ αὐτὸ μαρτυρεῖται ἀπὸ τὸν ἄκρατο ἐνθουσιασμό τῶν πάσης ἡλικίας ἀνθρώπων ποὺ συνέτρεξαν στὸ ἱερὸ προσκλητήριον τοῦ κατήκοντος. Νέοι, γέροντες καὶ μέσοι τὴν ἡλικίαν ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ ποὺ ἀποτελοῦσαν τὴν «ιεράν παρεμβολὴν τοῦ Κυρίου» συνώδευσαν τὴν ἱερὰν πομπὴν ποὺ ξεκίνησε ἀπὸ τὸν Ἅγιον Φίλιππο γιὰ τὸν παραλιακὸν χώρον στὸ Ρολοῖ τοῦ Πειραιῶς ὅπου ἓνα ἄλλο μέγα πλῆθος συγκεντρωμένο περίμενε.

Μὲ τάξη ὑποδειγματικὴ καὶ ὡραία διαρρύθμιση τῆς πομπῆς ποὺ ἀκολουθοῦσε τὸ προβάδισμα τῆς Τροχαίας κινήσεως, ἐπηρεῖτο ἡ ἐξῆς γραμμὴ:

Προεπορεύοντο τὰ ἐξαπτέρυγα, τὰ λάβαρα καὶ οἱ σημαῖες, ἡ Ἁγία εἰκόνα τῆς Βαπτίσεως καὶ ὁ χορὸς τῶν ἱεροψαλτῶν, εὐσταεῖς φουστανελοφόροι καὶ νεανίδες μὲ κίτρινη ἀμφίεση εἰς σχῆμα σταυροῦ, ὀπισθεν ἡ φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου Βυλλίων Ἀττικῆς ἀπὸ νέους καὶ νεάνιδας γυμνασιόπαιδας μὲ χρυσοποικίλη ἐρυθρὰν στολὴν, ἀκολουθῶς δεύτερος χορὸς νεανίδων μὲ γαλάζια ἀμφίεση ποὺ κρατοῦσαν μακρὲς ταινίες ἐξαρτώμενες ἀπὸ ὑψηλοὺς φανούς, καὶ τρίτος χορὸς ἀπὸ νεανίδας μὲ τοπικὲς ἐνδυμασίαις (Σαλαμίνας, Κύπρου κ.ἄ.), αἱ μοναχαὶ καὶ οἱ μοναχοὶ μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν σεβάσμιον γέροντα π. Νύμφωνα καὶ ἡ Μουσικὴ «μπάντα» τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας.

Ὅπισθεν δὲ εἰς διπλὴν γραμμὴν τὸ ἱερατεῖον μὲ τὰ ποικιλόχρωμα ἁμφιά του ἔχον εἰς τὸ μέσον τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἡ Τελετερχία ἐκ τῶν πανοσ. ἀρχ/τῶν Ἀνθίμου Καραμήτρου, Χρυσοστόμου Βάρκα καὶ Ἀκακίου Χαλίκου μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν ἀρχ/τὴν Χριστόφορον Ἀγγελόπουλον, καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τῆς ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου Ἀρχιερεῖς Σεβασμιώτατοι, Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας κ. Ἀθανάσιος, Χίου, Ψαρρῶν καὶ Οἰνουσῶν κ. Στέφανος καὶ Εὐρίπου κ. Ἰουστίνος ἔχοντες ἐν τῷ μέσῳ τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ἐκκλησίας μας κ. Χρυσόστομον. Ἐνθεν δὲ καὶ ἐνθεν ἱκανὴ Ἀστυνομικὴ δύναμις, πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ εὐσεβὴς λαὸς τοῦ Κυρίου καὶ ὄχημα τῆς Τροχαίας Πειραιῶς.

Ἐνας ἄλλος δὲ χεῖμαρος ἀνθρώπων εἶχε ξεχυθῇ στοὺς δρόμους ἐνθεν καὶ ἐνθεν ἀπ' ὅπου διήρχετο ἡ πομπή, πληροφορούμενος τὸ γεγονός, ὅτι σήμερον εἶναι τὰ πραγματικὰ θεοφάνεια, κατὰ τὸ καθαγιασμένο ἐκκλησιαστικὸ ἡμερολόγιο. Οἱ δύο Φιλαρμονικὲς ἐπαίανιζαν ἐναλλάξ ὡραία ἐμβατήρια, ἐνῶ οἱ ἱεροψάλται καὶ ὁ λαὸς ἐψάλλαν τὸ «ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου Σου Κύριε, καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς μακρᾶς καὶ μεγαλοπρεποῦς ὁδοπορίας.

Εἰς τὸν πλεόντα εἰς τὸν Κυανόλευκον παραλιακὸν χώρον, πρὸ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας

Ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος μετά του κ. Ντεντιδάκη επί της εξέδρας.

Ο οικείος Μητροπολίτης κ. Γερώντιος ἐπὶ τῆς ἐξέδρας τῆς τελετῆς τοῦ ἁγιασμοῦ τῶν ὑδάτων.

Τριάδος, ὑπεδέχθησαν τοὺς ἁγίους Ἀρχιερεῖς καὶ τὸ ἱερατεῖον μὲ πολλὴν εὐλάβεια τὰ ἐνθουσιῶντα πλήθη, ὑποκλινόμενα καὶ κατασπαζόμενα τὰς σεπτὰς δεξιὰς των. Ἐπὶ τῆς καταλλήλως στολισμένης ἐξέδρας ὑπεδέχθησαν τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἐπισήμους ποὺ ἐτίμησαν τὴν ἐορτὴν, ὁ Σεβασμιώτατος οἰκεῖος Ἱεράρχης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος καὶ ὁ Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος κ. Ἀντωνίος συμπαραστατούμενοι ὑπὸ τοῦ ἀρχιμ. Γεροντίου Λουδάρου.

Περὶ τὴν 11ην ὥραν εὐλογήσαντος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἐγένετο ἡ ἐναρξὶς τῆς τελετῆς τοῦ Ἀγιασμοῦ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔψαλλε καλλιφρονος ἐκκλησιαστικὴ χορωδία ὑπὸ τὸν μουσικοδιδάσκαλον κ. Μ. Μακρῆν. Οἱ Ἀρχιερεῖς ἀνέγνωσαν τὰς εὐχὰς, ὁ δὲ Μακαριώτατος ἐξεφώνησε ἐμπνευσμένον πανηγυρικόν, τονίσας τὸ ὑψηλὸ νόημα τοῦ ἐορτασμοῦ (καταχωρεῖται κατωτέρω).

Καὶ ἦλθεν ἡ κατανυκτικὴ στιγμή τοῦ Ἀγιασμοῦ τῶν ὑδάτων διὰ τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ! Οὗτος ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν, κρικωμένος εἰς κυανὴν κορδέλαν, διὰ τῶν σεπτῶν χειρῶν τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Πειραιῶς κ. Γεροντίου, Ἀττικῆς κ. Ἀντωνίου καὶ Ἀχαρνῶν κ. Ἀθανασίου καὶ ἀνεσύρθη ἀντιστοίχως ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Πειραιῶς κ. Γ. Στρατηγοῦ, τοῦ Βουλευτοῦ καὶ πρώην Ὑπουργοῦ κ. Α. Ντεντιδάκη καὶ τοῦ Βουλευτοῦ καὶ πρώην Ὑπουργοῦ καὶ Δημάρχου Πειραιῶς κ. Ἰ. Παπασπύρου, ἐνῶ ἡ Μουσικὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας ἐπαίανιζε χαρμασίμως, τὰ ἐλλειμνισμένα πλοῖα ἐσύριζον, καὶ τρεῖς λευκαὶ περιστέραι ἐπτερυγίζον ἄνωθεν, συμβολίζουσαι τοῦ «λόγου τὸ ἀσφαλές» τῆς θείας Ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου, οἱ δὲ πιστοὶ ἐδοноῦντο ἀπὸ ἱερὸν ἐνθουσιασμόν, ἔχοντες κατακλύσει ἀσφυκτικῶς ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς τὸν λιμένα μέχρι τοῦ δρόμου καὶ πάρα πολλοὶ ἦσαν ἀναρριχημένοι εἰς τὰ πλοῖα. Ὅποια θρησκευτικὴ καὶ ἐθνικὴ ἑξαρσις! Ὅποιον μεγαλεῖον τῆς Ἀγιωτάτης Ὁρθοδοξίας.

Ἐν τέλει, ὁ τελετάρχης ἀρχ/της Χρ. Ἀγγελόπουλος ἀνέγνωσε θερμὸν εὐχαριστήριον λογιδρίον τοῦ Ἀγίου Πειραιῶς (καταχωρεῖται κατωτέρω) καὶ ἐκλείσε ἡ ἀληθῶς μεγαλειώδης τελετὴ μὲ τὴν ἀνάκρουσιν ὑπὸ τῆς Μουσικῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας τοῦ Ἐθνικοῦ Ὑμνου, ἐνῶ ὁ Μακαριώτατος εὐλογοῦσε διὰ τοῦ Σταυροῦ τὰ ἀποχωροῦντα πλήθη τῶν πιστῶν. Τελευταῖος ἀπεχώρησεν ὁ Ἅγιος Πειραιῶς, συνοδευόμενος τιμητικῶς ἕως τὴν ἐξοδὸν ἐκ τοῦ λιμένος, ὑπὸ τῆς Λιμενικῆς Ἀστυνομικῆς δυνάμεως ὑπὸ τὸν διοικητὴν τοῦ Α' Τμήματος τοῦ λιμένος πλωτάρχην λιμενικόν κ. Ν. Νικολιὰν καὶ προσκυνούμενος ὑπὸ τῶν πιστῶν.

Εἶναι ἄξιον ἰδιαίτερας μνείας τὸ γεγονὸς τῶν ληφθέντων ἐξαιρετικῶν μέτρων τάξεως καὶ ἀσφαλείας τόσο ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς Γενικῆς Δ/νσεως τῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς κατὰ τὴν πορείαν τῆς ἱερᾶς πομπῆς καὶ ἐκτὸς τοῦ Λιμένος, ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς Λιμενικῆς Ἀστυνομίας ἐντὸς τοῦ Λιμένος.

Τὴν Ἱερὰν Τελετὴν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Γ. Στρατηγός, ὁ Βουλευτὴς καὶ πρῶν Ὑπουργός Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κ. Α. Ντεντιδάκης, ὁ Βουλευτὴς καὶ πρῶν Ὑφυπουργός Ἐμπορίου καὶ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Ἰ. Παπασπύρου, ὁ Βουλευτὴς καὶ πρῶν Ὑφυπουργός Οἰκονομικῶν κ. Η. Παπαηλίας, ὁ Πρόεδρος τῆς Χριστιανικῆς Δημοκρατίας κ. Ν. Ψαρουδάκης, οἱ Βουλευταὶ κ.κ. Γ. Μπουγάς, Α. Νεράντζης, Μ. Πατλάκας καὶ Ἰ. Τραγάκης, οἱ πρῶν Βουλευταὶ κ.κ. Η. Βουγιουκλάκης καὶ Ν. Ἀναγνωστόπουλος, ὁ Δήμαρχος Βιλίων κ.κ. Μακρυνώρης, οἱ Ἀντιδήμαρχοι Πειραιῶς κ.κ. Γ. Βουτσιανᾶς καὶ Ἰ. Σιφνιάκης, ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ κεντρικοῦ Λιμενάρχου Πειραιῶς πλωτάρχης λιμενικός κ. Δ. Καραγεωργόπουλος, ὁ Νομαρχιακὸς σύμβουλος κ. Δ. Χατζῆς, ὁ Πρόεδρος τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Κοινότητος Πειραιῶς κ. Ἰ. Ἀγγελόπουλος μετὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁ νομικὸς σύμβουλος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κ. Ν. Ἀναγνωστόπουλος, ὁ Θεολόγος καθηγητῆς κ. Σ. Καραμήτσος, ὁ Δ/ντῆς τῆς «Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας» κ. Χ. Χαλβατζῆς κ.ά.

Ὅθεν, ἡ «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» ἐκφράζει τὰ ὁλόθερμα συγχαρητήριά της εἰς τὸν γεραρὸν Μητροπολίτην Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιον, διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν τῆς τελετῆς, διωργανώσαντα ταύτην καὶ εἰς τοὺς συντελέσαντας διὰ τῆς λαμπρᾶς συμμετοχῆς των εἰς αὐτὴν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κ. Χρυσόστομον, τοὺς συνοδικοὺς Ἀγίους Ἀρχιερεῖς Ἀντώνιον, Ἀθανάσιον, Στέφανον καὶ Ἰουστίνον, τὸ θεοφιλὲς ἱερατεῖον, τὸν πανοσ. ἀρχ/την π. Χριστόφορον Ἀγγελόπουλον, ἐκτελέσαντα ἀψόγως τὰ τελεταρχικά του καθήκοντα, τὴν ἐκλεκτὴν χορωδίαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Μ. Μακρῆ, τὰς Μουσικὰς «μπάντας» τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας καὶ τοῦ Δήμου Βιλίων, αἱ ὁποῖαι προσέδωσαν τὸν προσήκοντα πανηγυρικὸν τόνον καὶ εἰς τὸν πιστὸν λαὸν τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος προσῆλθεν ἀθρόως καὶ παρηκολούθησε τὴν Ἱερὰν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀγιασμοῦ τῶν ὑδάτων μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν βαθεῖαν πίστιν καὶ εὐλάβειαν καὶ ὑποδειγματικὴν τάξιν.

Πανθομολογουμένως, ἡ ἐφετεῖν ἑπιτυχία τῆς Τελετῆς τῶν Ἀγίων Θεοφανείων ὑπερέβη πᾶσαν

ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος ἐν μέσω τῶν Ἱεραρχῶν Χίου, Ψαρρῶν καὶ Οἰνουσῶν κ. Στεφάνου, Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας κ. Ἀθανασίου καὶ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ. Ἰουστίνου μετὰ τὸ ἁγiasμόν τῶν ὑδάτων.

Κλιμάκιον ἀρχ/τῶν κατὰ τὴν ἱερὰν πομπὴν τῶν Θεοφανείων. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ διακρίνονται οἱ: ἀρχ/της π. Ἀζαρίας Ὁρολογᾶς, ἀρχ/της π. Χρυσόστομος Βάρκας, ἀρχ/της π. Ἀνθιμος Καραμήτρος, ὁ τελετάρχης ἀρχ/της π. Χριστόφορος Ἀγγελόπουλος, ὁ ἀρχ/της π. Ἀκάκιος Χαλίκος καὶ ὁ ἀρχ/της π. Γερόντιος Λουδᾶρος.

Αἱ νεάνιδες ἐστόλισαν τὸν ἑορτασμὸν καὶ ἔδωσαν μετὰ τὴν παρουσία τους θετικὴν τὴν ἐλπίδα τοῦ μέλλοντος.

Ἡ φιλαρμονικὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἔδωσε τιμητικὰ τὸ παρόν εἰς τὴν ἑορτὴν προσδύσασα ἰδιαίτεραν αἰγλήν.

Τὰ πλήθη τῶν μοναζουσῶν ἔδωσαν τὸ παρόν διὰ τὰ ἱερά καὶ ὄσια τῆς πίστεως κατὰ τὸ
ὑπόδειγμα τῶν παλαιῶν ἐποχῶν ὅταν ἡ Ὁρθοδοξία ἐδιώκετο.

Ἰδιαίτεραν ἐντύπωσιν ἔδωσε ἡ φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου Βιλλίων μετὰ τὰ νεανικά
μέλη της, ἀλλὰ καὶ μετὰ ἄριον μουσικὸν καταρτισμὸν.

προηγούμενη! Είναι δίκαιον ν' αναγνωρισθῇ ὅτι τοῦτο ὀφείλεται βασικῶς εἰς τὴν ὁργανωτικὴν ἱκανότητα, τὴν ἐμπειρίαν, τὴν ἀκαταπόνητον δραστηριότητα καὶ τὴν εὐλαβῇ ἐπιδίωξιν τοῦ ἐπὶ τῆς διοργανώσεως νομικοῦ συμβούλου τῆς Ἀγίας Ἐκκλησίας μας, κ. Νικήτα Ἀναγνωστόπουλου ὅπως αὕτη τελέσῃ ἐπὶ τὸ λαμπρότερον καὶ τελειότερον δυνατόν τὴν πάνσεπτον καὶ πανίερρον Ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Θεοφανείων καὶ εἰς τὰς φιλοτίμους καὶ ἀόκνως ὑπηρεσίας τῶν ἀξίων συνεργατῶν του Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος πανοσ. ἀρχιμ. π. Γερωντίου Λουδάρου καὶ

τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Γεν. Ταμείου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κ. Κωνσταντίνου Κατσαγώνη. Τοῦς ἀνήκει πᾶς ἐπαινος!

Εἴθε ὁ ἐπιφανὴς Χριστὸς νὰ μᾶς ἀξιῶσθαι τοῦ χρόνου ἀκόμη λαμπροτέρας Τελετῆς πρὸς δόξαν Αὐτοῦ, τῆς ἀκαινοτομήτου Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καὶ ἀναδείξῃ ἀξιους ἀγωνιστὰς εἰς τὸ ἔργον τῆς κλήσεώς μας!

Φρουροὶ ἀνύσакτοι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Ἐθνικῶν μας Παραδόσεων δὲν θὰ ὑποστέλλουμε τὴν σημαίαν τοῦ ἐξηκονταπενταετοῦς ἱεροῦ ἀγώνος μας μέχρι τῆς ποθητῆς νικηφόρου ἐκβάσεώς του.

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ

Λαμπρὰ καὶ πανένδοξος ἀνέτειλε ἡ σήμερον ἡμέρα εὐσεβεῖς φιλέορτοι, καθ' ἣν ἡ Μητὴρ ἡμῶν ὀρθόδοξος Ἐκκλησία καλεῖ τ' ἀπανταχοῦ τέκνα τῆς ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην ποταμόν, ὅπως γίνωμεν ἐπόπται καὶ θεωροὶ τῆς ἄκρας συγκαταβάσεως τοῦ Σωτῆρος βαπτιζομένου ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου καὶ μυστικῶς μετὰσχόμεν τοῦ μυστηρίου ἀναβοῶντες: «Μέγας Εἰ Κύριε καὶ θαυμάστα τὰ ἔργα Σου καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων Σου.

Βαπτίζεται ἐν δούλου μορφῇ «ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος Θεός» ἀγιάζων τὰ ὕδατα, ἵνα ἡμεῖς διὰ τοῦ θείου Λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας καθαρθέντες ἀπὸ τοῦ ρύπου τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀνακαινισθέντες διὰ Πνεύματος Ἁγίου λάβωμεν τὸ χάρισμα τῆς υἱοθεσίας καὶ καταστῶμεν κληρονόμοι τῆς αἰωνίου Βασιλείας τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

«Ἐπίγειον τὸ φαινόμενον καὶ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς τὸ νοούμενον, διὰ καταδύσεως ἡ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται».

Θεοῦ ἐπιφανὴς παρουσία σήμερον ἀγαπητοὶ ἐν ἀνθρωπίνῳ σχήματι καὶ μαρτυρία ἄνωθεν ὅχι ἐξ Ἀγγελικῶν στομάτων ὡς ἐν τῷ Σπηλαίῳ τῆς Βηθλεὲμ, ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ τοῦ Οὐρανίου Πατρός, ὁμοῦ δὲ καὶ ἐπιφοίτησις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐνεῖδει περιστερᾶς, καταξιῶν τὸ μυστήριον τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Κατὰ ταῦτα. Ἡ ἡμέρα τῶν Θεοφανείων δὲν ἔχει μόνον τὸ νόημα τῆς αἰσθητῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν καὶ τῆς διὰ τοῦ βαπτίσματος υἱοθεσίας ἡμῶν ὡς ἐλέχθη, ἀλλ' εἶναι καὶ ἡ κατ' ἐξοχὴν ἑορτὴ τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ μυστηρίου τῆς Τρισυποστάτου Θεότητος καὶ δὲν θὰ ἦτο ἀστοχον ἐὰν θὰ ἐλέγετο καὶ ἑορτὴ τῆς Ἀγίας Τριάδος.

Τιμὴ ὑπερτάτη τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, χρειᾶσαι δὲ οἱ γηγενεῖς τῆς ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσίας βοήσωμεν καὶ πάλιν ἐν εὐχαρίστῳ καρδίᾳ: «Τίς Θεός Μέγας ὡς ὁ Θεός ἡμῶν; Σὺ Εἰ ὁ Θεός ὁ ποιῶν θαυμάσια Μόνος!»

Πρὸς τοῦτο συνήχθημεν σήμερον χρεωστικῶς καὶ χαρακτηριστικῶς, ὡς πατροπαράδοτος κληρονομία, καθ' ἣν ἡμέραν ἑορτάζει ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία παραδοσιακῶς τὴν μεγάλην ἐπέτειον τῆς ἐν τῷ Ἰορδάνῃ Θεοφανείας εἰς ἀνταπόδοσιν ἀφ' ἑνὸς τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Οἰκτίρμονα καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν καὶ διακήρυξιν ἀφ' ἐτέρου στεντορείᾳ τῆς φωνῆς οὗτι: «Σήμερον τῶν ὑδάτων ἀγιάζεται ἡ φύσις.»

Σήμερον! Ὅτε τὸ πλεῖστον τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον ὀρθοδόξων ἑορτάζει καὶ ἡ μεγαλόφωνος τῶν Ὁρθοδόξων ἀγάλλεται πανήγυρις ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Ἰορδάνης, ὅστις σήμερον δέχεται τὸν ἁγιασμόν διὰ τῆς καθιερωμένης μεγαλοπρεποῦς τελετῆς ὑπὸ συμπάσης τῆς Ἱεροσολυμιτικῆς Ἐκκλησίας, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ Μητὴρ Σιών ἐμμένει πιστῶς εἰς τὸ πατροπαράδοτον ἑορτολόγιον. Εἶναι δὲ ἐπιβεβλημένος ὁ σεβασμὸς ἀγαπητοὶ πρὸς τὴν ἱερὰν παράδοσιν καθ' ὅλοκληρίαν καὶ ὅχι μέρους αὐτῆς διότι τοῦτο δηλοῖ ἄρνησιν παραδοχῆς περὶ Πατερικῆς Θεοπνευστικῆς καὶ συνιστᾷ παραβίαν ὅρων καὶ θεσμῶν.

Ὡστε τὸ νόημα τῆς ἑορτῆς μας σήμερον δὲν εἶναι ἡ διαφορὰ τῶν ἡμερῶν, ἀλλὰ ἡ τήρησις τῆς ἱερᾶς ἐντολῆς διὰ τὴν ἐνότητά τῶν ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων. Ἡ συμφωνία μας δηλαδὴ πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὸ «μὴ μέταιρε ὅρια ἃ οἱ Πατέρες σου ἔθεντο».

Εἶναι πασίδηλον δὲ ὅτι αἱ καινοτομίαι καὶ αἱ μεταρρυθμίσεις εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, παρεκτὸς τῆς διασαλεύσεως τῆς τάξεως ὑπῆρξαν πάντοτε πρόξενοι σκανδάλων καὶ διασπάσεως τῆς ἐνότητος τῶν Χριστιανῶν περὶ τῆς ὁποίας ἐνότητος διετέθη ὅλη ἡ σπουδὴ καὶ μέριμνα τῶν Πατέρων, ἀλλὰ καὶ διακαῆς ὑπῆρξε ὁ πόθος τοῦ Κυρίου, κατὰ τὸ αἰτημὰ Του πρὸς τὸν Πατέρα εἰς τὸν κῆπον τῆς Γεθσημανῆ: «Πάτερ θέλω ἵνα ὡς ἐν καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμέν.»

Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Παῦλος πρὸς Κορινθίους ἀπευθυνόμενος συνιστᾷ. «Παρακαλῶ ὑμᾶς ἀδελφοὶ διὰ

τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε καὶ μὴ ἐν ὕμιν σχίσματα!...» (Α΄ Κορ. Ι 19) Ὑπὸ ἡγεσίαν τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἁγίων ἐκλογὴν χάριτος (Ρωμ. ΙΑ΄ 5) συνεχίζομεν τὸν παραδοσιακὸν ἑορτασμὸν τῶν ἑορτῶν τοῦ καθηγιασμένου παλαιοῦ ἑορτολογίου πειθαρχοῦντες Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις ὡς συνέχεια τῆς μίας Ἀγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας μετὰ τὴν Ἀποστολικὴν διαδοχὴν καὶ κανονικὴν τάξιν.

Φυλάσσομεν δὲ Θερμοπύλας Ἐκκλησιαστικὰς καὶ δηλοῦμεν ὅτι, αἱ καθ' ἡμῶν ἐπιθέσεις διὰ τῶν ὀργάνων ἐνημερώσεως σκοπὸν ἔχουσαι τὴν ἐξουδετέρωσιν τοῦ ἐμποδίου διὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ οἰκουμενισμοῦ εἰς τὴν χώραν μας εἶναι τὸ ὀλιγότερον Θεομάχοι καὶ θὰ πέσουν εἰς τὸ κενόν.

Διὰ θερμὸν δὲ εὐχὴν προσφέρομεν ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ὁ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐνανθρωπήσας καὶ ἐν Ἱερὸν ὑπὸ Ἱωάννου βαπτισθεὶς οἰκονομήσῃ φιλάνθρωπως τὴν ἐπιστροφὴν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὰς ὀρθοδόξους πηγὰς τῆς εὐσεβείας καὶ διακοπὴν τοῦ ματαίου διαλόγου καὶ τοῦ συμφυρμού μετὰ τῶν αἰρετικῶν τῆς Δύσεως, ὡς ἐπιζημιῶν διὰ τὴν ὀρθοδοξίαν, κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ Πατριαρχείου

Ἱεροσολύμων.

Ἐπὶ τούτοις συγχαίρομεν τὴν ἀξιέπαινον τόλμην τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Διοδώρου καὶ εὐχόμεθα τὸ ἱστορικὸν τοῦτο προβάδισμα νὰ μιμηθοῦν καὶ ἄλλαι Ἐκκλησίαι πρὸς κατασχύνῃ τῶν ἐν δράσει σκοτεινῶν δυνάμεων.

Τέλος, ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς κοσμοχαρμოსύνου καὶ πατροπαράδοτου τελετῆς, αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀπευθύνω χαιρετισμὸν ἐγκάρδιον πρὸς τὰ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς συνεορτάζοντα μετ' ἡμῶν φωτόμορφα τέκνα τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἰδιαίτερος πρὸς τὴν συνεορτάζουσαν σεπτὴν Κορυφὴν τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας καὶ νὰ εὐχηθῶ τὴν ἐξ' ὕψους συναντίληψιν εἰς εὐδωσίῃ τοῦ θεαρέστου ὀρθοδόξου ἀγῶνος.

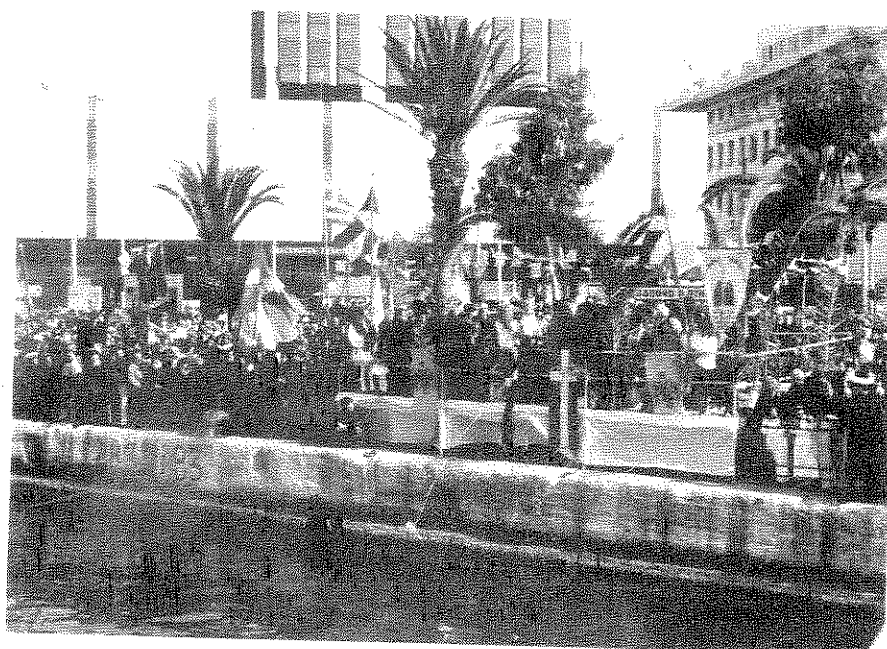
Ἐν συνεχείᾳ θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου νὰ εὐχαριστήσω τὰς πολιτικάς, Δημοτικάς καὶ Ἀστυνομικάς ἀρχὰς διὰ τὴν τιμητικὴν συμπαραστάσιν των σεβομένων τὰ δικαιώματα τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν καὶ νὰ εὐχηθῶ ταπεινῶς εἰς πάντας τοὺς τιμήσαντας τὴν ἑορτήν, τὴν ἐξ' οὐρανοῦ ἀντιμισθίαν, τὴν κατ' ἄμφω υἱεὶαν καὶ τὴν παντοτεινὴν εὐτυχίαν.

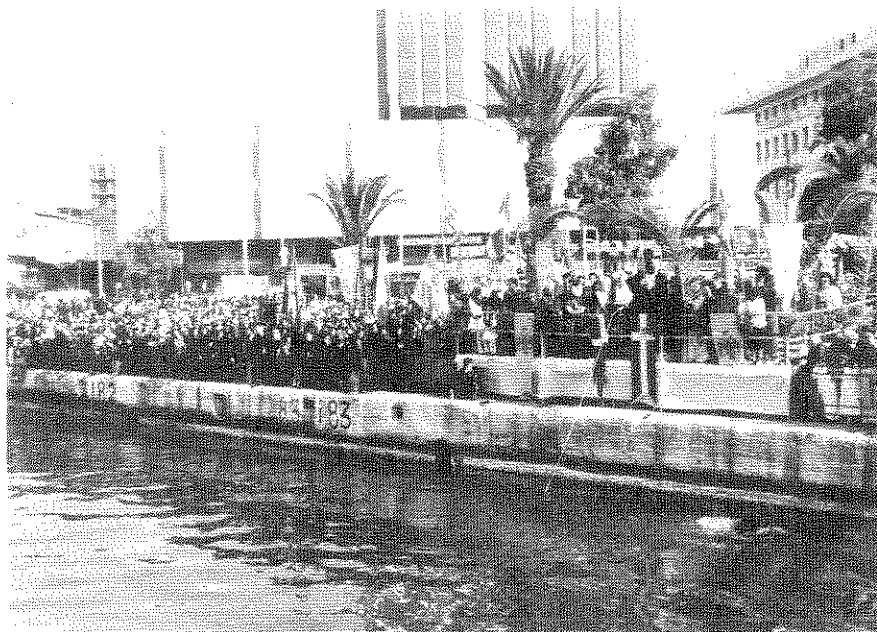
Διακρίνονται οἱ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Γ. Στρατηγός καὶ Βιλλίων κ. Κ. Μακρυνόρης.
Ὁ κ. Παπασπύρου πρῶην Δήμαρχος Πειραιῶς καὶ ὁ κ. Παπαηλίας.

Μεταξύ των επίσημων επί της εξέδρας διακρίνονται οι κ. Ντεπιδάκης και Παπαηλίας. Τὴν ἑορτὴν ἐτίμησαν οἱ Δήμαρχοι Πειραιῶς τῶν Βιλλίων- Ἀττικῆς καὶ ἄλλοι.

Ἐπὶ τῆς ἐξέδρας

Ένα τμήμα από το πλήθος που άσφυκτικώς είχε κατακλύσει τόν θαλάσσιο χώρο.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος **εὐχαριστεῖ, συγχαίρει καὶ εὐχεται.**

«Εὐχαριστεῖ ἅπαντες τοὺς τιμήσαντας διὰ τῆς παρουσίας των τὴν Ἱερὰν Τελετὴν.

Συγχαίρει τὸ Χριστεπώνυμον Πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν βοθειάν

εὐλάβειαν καὶ ὑποδειγματικὴν τάξιν, μὲ τὴν ὁποίαν παρηκολούθησε ταύτην.

Καὶ εὐχεται ὅπως ὁ ἐπιφανεὶς ἐν Τριάδι θεὸς σκέπει τὴν Ἀγιωτάτην Ὁρθοδοξίαν καὶ τὴν παμφιλτάτην μας Πατρίδα καὶ χαρίζεται εἰς ἅπαντας πᾶν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον».

Κλιμάκιο τῆς χαρωδίας τῶν νέων, ἰδικῶν μας παιδιῶν ἡ ὁποία ἐψάλλε τὰ ἅγια Θεοφάνεια ὑπὸ τὴν Δ/σιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς μουσικῆς κ. Μ. Μακρῇ. Αὐτοὶ εἶναι οἱ πρῶτοι καρποὶ τῶν μαθημάτων Βυζαντινῆς μουσικῆς τὰ ὁποία γίνονται δωρεάν εἰς τὴν Ἁγίαν Παρασκευὴν Μοναστηρακίου Ἀθηνῶν, προσωπικὸς μόχθος τόσον αὐτοῦ ὅσον καὶ τῶν ἰδίων παιδιῶν.

ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Πάντοτε όταν έρχεται στη σκέψη μας ή άγια γη, μᾶς καταλαμβάνει δέος καὶ συγκίνησις γιατί εἶναι ὁ χώρος ποῦ ὁ ἄχρονος καὶ ἀχώρητος Θεὸς ἔλαβε ἀνθρωπίνῃ σάρκα ὑπὸ χρόνον καὶ ἐθυσιάσθη ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ διὰ τὴν ἰδικήν μας σωτηρίαν. Πέραν αὐτοῦ, αἰσθανόμαστε ἀκόμη καὶ γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ποῦ ὑπηρετοῦν τοὺς ἁγίους τόπους κάποιαν ἰδιαίτεραν εὐλάβειαν γιατί πράγματι ἐπιτελοῦν ἓνα πολὺ ἀνώτερο ἔργο ἀπὸ ὅλους ἐμᾶς στὸν ὑπόλοιπο ἐκκλησιαστικὸν χώρο τῆς γῆς.

Πρέπει λοιπὸν ὁ ἅγιος αὐτὸς τόπος νὰ εἶναι τὸ προβάδισμα καὶ νὰ ἔχη τοὺς λειτουργοὺς του «λύχνους φαίνοντας» ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ πρωτίστως εἰς τὴν πίστιν, αὐτὴν ποῦ ὁ Ἰδρυτὴς τῆς Ἐκκλησίας μας ἐκεῖ ἐθεμελίωσε καὶ ἐκεῖθεν ἀπλώθηκε στὸν κόσμον.

Πιστεύουμε δὲ ὅτι ἡ ἐποχὴ αὕτῃ ἐπανεῦρε τὸ προνόμιο αὐτὸ μὲ τὸν Προκαθήμενον Πατριάρχην, ὁ ὁποῖος μόνος ἐξ ὅλων τῶν ὑπολοίπων Ἀρχηγῶν τῆς Ἐκκλησίας πῆρε τὸ θάρρος μετὰ τῆς περὶ Αὐτὸν Ἱερᾶς Συνόδου νὰ διαχωρίσῃ τὴν θέσιν τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας, ἀποχωρῶν ἀπὸ τὸν Παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ διακόπτων τὸν μάταιον καὶ ἐπιβλαβὴ διάλογον μετὰ τῶν αἰρετικῶν.

Πιστεύομεν καὶ ὁμολογοῦμεν οἱ ὀρθόδοξοι, ὅτι ἡ ἀλήθεια ἐφανερώθη ἐξ οὐρανοῦ εἰς τὸν κόσμον, τὸ δὲ ἀντίθετον, ὅτι ἐρευνᾶται ἢ ἀνεύρεσις τῆς, αὐτὸ εἶναι ἡ χειροτέρα βλασφημία τῶν αἰώνων. Πράγματι περὶ ἐκείνου πρόκειται καὶ ὄχι περὶ διαφωτίσεως τῶν αἰρετικῶν μέσα στὸ συνονθύλευμα καὶ τὴν βαβυλωνία τοῦ Π.Σ.Ε. ἀπὸ τὰ ἀποβράσματα τῶν ποικιλογνῶμων καὶ ποικιλομόρφων αἰρετικῶν τοῦ κόσμου, ὅπως ἰσχυρίζονται μερικοί. Ἄλλοι ὅμως ἔχουν τὸ ἀδιστακτὸ θράσος νὰ φανερώουν τοὺς καταχθονίους σκοπούς των καὶ νὰ προετοιμάζουν τὸ ἔδαφος γιὰ ...ἀμοιβαῖες ὑποχωρήσεις (!!!) προκειμένου νὰ πέσουν στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ αἰρεσιάρχου Πάπα. Ἔτσι λοιπὸν μιλάνε γιὰ «ἀγάπη» (!!) καὶ ἀχρηστεύουν ὅλους τοὺς ἁγῶνες, τίς θυσίας καὶ τὰ μαρτύρια τῶν προηγουμένων γενεῶν καὶ τοιουτοτρόπως ἀφαιροῦν τὴν ἀγιότητα ἀπὸ τοὺς προμάχους καὶ ὁμολογητὰς τῆς πίστεως, ἀφοῦ ἐκεῖνοι δὲν εἶχαν τὴν «ἀγάπην» ὀλοκληρωμένη τῶν συγχρόνων «ἀγίων»!!!

Ἐπίκαιρος καὶ σωστὴ λοιπὸν ἡ ἱστορικὴ ἀπόφασις τοῦ Πατριάρχου, στὸν ὁποῖο ἀξίζει κάθε ἐπαινος. Ἐνα ἀκόμη βῆμα ὑπολείπεται γιὰ ὀλοκλήρωση καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ ἀκοινωνησία μετὰ τῶν ἀκοινωνήτων καὶ τῶν κοινωνούντων μὲ ἐκείνους. Τότε οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ κανόνες εὐρίσκουν πλήρη τὴν ἐφαρμογὴν των καὶ τὸ θαῦμα τοῦ αἵωνος μας συντελεῖται ἐν τῷ ἁμα!

Τὸ εὐχόμεθα ὁλοψύχως.

Ἐμεῖς συγχαίρουμε τὴν σθεναρὴ ἀπόφασιν τοῦ Πατριάρχου Διοδώρου καὶ παραδεχόμεθα ὅτι κάτι τὸ ἰδιαίτερον γνῶρισμα τὸν διακρίνει ἀπὸ τοὺς προκατόχους του, γιὰ αὐτὸ καὶ εὐχόμεθα εὐόδωσιν ἀρχῶν καὶ σκοπῶν του.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας μας κ. Χρυσόστομος ἐκπροσωπῶν τὴν Ἱ. Σύνοδόν μας ἀπέστειλε συγχαρητήριο τηλεγράφημα, ὁ δὲ Πατριάρχης ἀνταπεκρίθη πλήρως ἀνταποστέλλας εὐχαριστήριον ἐπιστολὴν τὴν ὁποῖαν δημοσιεύομεν αὐτοῦσιον διὰ τὴν ἱστορίαν.

Α.Π. 532

Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κ. Χρυσόστομον, Εἰς Ἀθήνας.

Ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ ἐκοιμώμεθα τὴν συγχαρητήριον ἐπιστολὴν τῆς Ὑμετέρας πεφιλημένης ἡμῖν Μακαριότητος, ἀναφερομένην εἰς τὴν ὑφ' ἡμῶν καὶ ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου ἀπόφασιν τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησίας, διακόψαι τὸν θεολογικὸν διάλογον μετὰ πάντων τῶν ἑτεροδόξων γενικῶς.

Ἐκφράζοντες Αὐτῇ θερμὰς εὐχαριστίας, ἐπὶ τοῖς οὕτω ἐκδηλωθεῖσιν φιλαδέλφους αἰσθήμασιν συμπαραστάσεως Αὐτῆς πρὸς τὴν ἐν μέσῳ μυρίων ἀντιξοότητων ἐκπληροῦσαν σωτηριώδη ἀποστολὴν Αὐτῆς, Μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀγωνιζομένην διατηρήσαι ἀλώβητον καὶ ἀκαينوτόμητον τὴν Ὀρθόδοξον ἡμῶν Πίστιν καὶ Ἱερὰν Παράδοσιν, ὡς παρέλαβεν Ταύτην διὰ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων παρὰ τοῦ Θεοῦ Ἰδρυτοῦ Αὐτῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὐ διαλείπομεν προσεύχεσθαι ἐνισχυθῆναι ἡμᾶς τε καὶ πάντας τοὺς Ὀρθοδόξους ἀδελφοὺς ἡμῶν ἀναδυθῆναι σθεναρῶς καὶ εἰς τὸν προκείμενον ἡμῖν ἐπίπονον τοῦτον ἀγῶνα, «ἀφορώντες εἰς τὸ τῆς Πίστεως ἡμῶν Ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν», (Ἐβρ. 12,2), Ὅστις «χθὲς καὶ σήμερον ὁ Αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας» (Ἐβρ. 13,8).

Προσέτι ἐπιθυμοῦμεν καὶ αὐθις διακηρῦξαι, ὅτι τὸ ἡμέτερον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, ὡς Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, αἰσθάνεται ἐπιτακτικὴν τὴν ἀγάπην ὑψῶσαι τὴν φωνὴν Αὐτοῦ, ὡς φωνὴν Κυρίου, διαλαλοῦσαν τὴν ἀδιάψευστον πραγματικότητα, ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία τυγχάνει ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, κατέχει πλήρη

τὴν Ἀλήθειαν, δι' ὃ καὶ ἡ ἐν Θεολογικοῖς διαλόγοις ἀπὸ κοινοῦ διερευνήσις τῆς ἀληθείας μετὰ τῶν ἑτεροδόξων μειώνει τὸ κύρος Αὐτῆς, σκανδαλίζει δὲ τοὺς πιστοὺς ὁπαδοὺς Αὐτῆς, οἵτινες συντασσόμενοι μετὰ τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου ἀναφωνοῦσιν «αἵρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νοθεσίαν παραίτου» (Τίτ. 3, 10).

Ἐφ' οἷς, τὴν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εὐλογίαν καὶ κραταίωσιν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ὑπὲρ Πίστεως ἀγῶσιν παρ' Αὐτοῦ ἐξαιτούμενοι καὶ ταύτας παντὶ τῷ πληρώματι τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐπικαλούμενοι, φιλαδέλφως διατελοῦμεν.

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου κς

Μετὰ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης,
ΔΙΟΔΩΡΟΣ Α'
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Πέραν αὐτοῦ, κατὰ τὰς προλαβούσας ἐορτὰς τῶν Χριστουγέννων ἀπέστειλε δευτέραν εὐχετήριον ἐπιστολὴν ἐξ' ὀνόματος καὶ πάλιν τῆς Ἱ. Συνόδου μας ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἔχουσιν οὕτω:

ΑΘΗΝΑΙ 19/12/1989

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 254

Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων
κ.κ. Διόδωρον

Εἰς Ἱεροσόλυμα

Μακαριώτατε Δέσποτα.

Ἐπὶ ταῖς κοσμοσωτηρίαις ἐορταῖς Χριστουγέννων καὶ Θεοφανείων δέξασθε προσηγῶς εὐλικρινῇ αἰσθήματα ἡμετέρας ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως μετὰ θερμότητων ταπεινῶν εὐχῶν ὑπὲρ ἀμεταπτώτου υἱείας καὶ αἰνιούσης ἐπὶ μήκιστον ποιμαντορίας Ὑμῶν ἐπ' ἀγαθῇ Ἐκκλησίας καὶ ὑπὲρ θείας συναντιλήψεως ἐν τῇ διακονίᾳ ὑψηλῆς ἀποστολῆς Ὑμῶν ἐν τῇ καθόλου Ὀρθοδοξίᾳ μετὰ τὴν ἱστορικὴν διακοπὴν διαλόγου καὶ κοινωνίας τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας μετὰ τῶν κακοδόξων αἵρετικῶν.

Προσεπευχόμεθα σὺν τούτοις καὶ τὸν ὑποφώσκοντα νέον ἐνιαυτὸν τῆς τοῦ Κυρίου χρηστότητος 1990 φορέα παντός ἀγαθοῦ καὶ τῆς Θεοοδότης εἰρήνης ἐπὶ γῆς ὥς καὶ πληρωτὴν παντός εὐσεβοῦς κατάθυμίου.

Διὰ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον
Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ἄς εὐχηθῶμεν τὴν ἀνάνηψιν καὶ ἄλλων Προκαθημένων Ἐκκλησιῶν διὰ τὴν συνένωσιν τῶν υἱῶν δυνάμεων πρὸς θρίαμβον τῆς ὀρθοδοξίας καὶ ματαίωσιν τῶν καταχθονίων σκοπῶν τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς.

Πιστεύομεν ὅτι ἀρχίζει ἡ δικαίωσις τοῦ πολυπαθοῦς ἱεροῦ ἀγῶνος μας διὸ καὶ εὐχόμεθα τὴν συσπείρωσίν του εἰς ἐνιαίαν δύναμιν πρὸς ἀντιπαράταξιν ἐν ἐτοιμότητι δὲ πάντοτε διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ θησαυροῦ τῆς πίστεώς μας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΟΤΙ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΚΦΡΑΖΕΤΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΩΣ, ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 36.28.280
Ο Πρόεδρος Πειραιῶς & Σαλαμίνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ ΚΑΙ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΣ
Πρωτονοτάριος, Χρ. Μ. Χαλβατζής.
Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς

Κάννιγος 32 — Ἀθήναι 106 82

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐσωτερικοῦ: Ἐτήσια δραχμαὶ 700
Ἐξωτερικοῦ: Ἐτήσια δολλάρια 40

Τιμὴ φύλλου δρχ. 50

Ἐκτυπώσεις ΝΙΚΟΣ ΑΡΓΥΡΟΣ

Μεθώνης 4 - Τηλ. 36.22.982

ΣΚΕΨΕΙΣ

«Ο ΜΟΥΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΣΚΙ»

Μιλώντας ο Ίησους πρὸς τοὺς Μαθητές Του, σχετικὰ μὲ τὴ νέα του Διδασκαλία, χρησιμοποιεῖ μία εἰκόνα ἐκφραστική. Ὅπως λέγει, ὁ μούστος, τὸ νέο κρασί, μπαίνει σὲ καινούργιο ἀσκή καὶ τὸ παλιὸ κρασί σὲ παλιὸ ἀσκή, ἔτοι καὶ ἡ διδασχὴ μου «ἡ Καινὴ» χρειάζεται νέους ἀνθρώπους. Οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ὁπαδοὶ τους εἶναι σὰν τὰ παλιὰ ἀσκή. Δὲν μποροῦν νὰ ἔχουν ἐλαστικότητα, τὴν ὁποῖαν ἀπαιτεῖ τὸ νέο κρασί πού περνᾷ τὸ στάδιο τῆς ζύμωσης. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν ἀπέχουν τ' ἀσκή τους στὸ μούστο.

Πράγματι. Ὅσον εἶναι ἀλήθεια ἡ εἰκόνα τοῦ μούστου καὶ τοῦ παλιοῦ κρασιοῦ, μετὰ παλιὰ καὶ καινούργια ἀσκή, ἐξ ἴσου ὀρθὴ καὶ εὐστοχη εἶναι ἡ παρατήρηση τοῦ Θεοῦ Διδασκάλου ἀναφορικὰ μὲ τὴν πρωτότυπη καὶ νεοφερμένη διδασκαλία Του. Οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶχαν σὰν τὸ στρεῖδι κολλήσει πάνω στὰ παλαιοντολογικὰ ἀπολιθώματα, ἀμετακίνητοι! Δὲν μπόρεσαν πολλοὶ καὶ σήμερα ν' ἀντιληφθοῦν τὴν τόση ἀπλὴ ἀλήθεια, ὅτι τὸ «γράμμα σκοτώνει καὶ τὸ πνεῦμα ζωογονεῖ».

Ὅσοι καὶ τότε καὶ τώρα εἶναι προσκολλημένοι πάνω στοὺς παλιούς τύπους καὶ πάνω στὰ παλιὰ ἀχνάρια εἶναι ἀδύνατο ν' ἀντιληφθοῦν τὴν ζωντανή, τὴν πνευματικὴ διδασκαλία, τὴν «ἀείποτε νεάζουσαν» τοῦ Εὐαγγελίου. Παλιὰ ἀσκή πού πῆραν πιά τὸ ὀριστικὸ τους σχῆμα καὶ τὴν τελικὴ τους διαστολή, δὲν μποροῦν νὰ συλλάβουν οὔτε τὸ νόημα τῶν καιρῶν οὔτε τὴν προσαρμοστικότητα τῆς «καινῆς διδασχῆς» πού ἔφερε στὴ γῆ ὁ Θεάνθρωπος.

Ἐμεῖς πού διδάσκομε τὸ Εὐαγγέλιο στὸν λαό, στὸν σημερινὸ κόσμο «λημνόμεθα περισσότερον κρίμα» ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους, διότι κινδυνεύομε νὰ χαρακτηρισθούμε ἀντιδιαμορφωτὲς παραμορφωτὲς τῶν θεῶν ἀληθειῶν, ἀπὸ ἀμάθεια καὶ ἀπὸ ἀνικανότητα νὰ προσαρμόσωμε τὸ εὐρὺ καὶ πρόσχαρο πνεῦμα τῆς Κ. Διαθήκης στὸν νέο κόσμο μὲ τίς πολλαπλὲς νέες ἀπαιτήσεις του. Δίνομε τὴν ἐντύπωση πὼς τὸ κρασί πού προσφέρομε εἶναι παλιὸ καὶ θέλομε νὰ τὸ βάλωμε σὲ καινούργια καὶ μοντέρνα ἀσκή. Καὶ σύγχρονος ἄνθρωπος δὲν δέχεται ἕνα τέτοιο ἀταίριαστο συνδυασμό.

Ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι παλιὸ κρασί γιὰ τὰ πολύχρονα ἀσκή. Μά εἶναι πρῶτιστα καὶ κυρίως, ὁ νέος οἶνος, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ μπεῖ «εἰς ἀσκούς καινοὺς». Ἄν τολμήσωμε καὶ κάνομε τὸ ἐγκλημα κατὰ τῆς Εὐαγγελικῆς ἀληθείας, ὥστε ν' ἀρνηθούμε

τὴν νεότητά τοῦ Εὐαγγελικοῦ λόγου, πού γιὰ ὅλες τίς ἐποχὲς ἔχει τὴν ἀμείωτη προτεραιότητα, τότε θὰ μᾶς κατατάξει ἡ Θεῖα Δικαιοσύνη μεταξὺ τῶν χειροτέρων καὶ φανατικωτέρων ἐχθρῶν τοῦ Θεοῦ.

Ἐγραφε ὁ Παῦλος πρὸς τοὺς Ρωμαίους: «Ἀποκαλύπτεται ὀργὴ Θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων». Ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος εἶναι διψασμένος. Ἀπὸ ἄγνοια ὀρμᾷ στῶν ὠκεανῶν τὰ νερά. Θὰ τοῦ δεῖξουμε τίς «πηγές» τοῦ «ζώντος ὕδατος, τοῦ ἀλλομένου» γιὰ νὰ ξεδιψᾷ στὴ γνώση τοῦ Θεοῦ, γιατί τὸ Εὐαγγέλιο εἶναι ἀνεπανάληπτο, κι' ἀπ' αὐτὸ ἀπεκδεχόμεθα τὴν σωτηρία μας.

Η ΑΠΑΘΕΙΑ

Εἶναι τόσα πολλὰ τ' ἀναγραφόμενα στίς σελίδες τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, γιὰ τὴν εὐσιπλαχνία τοῦ Ἰησοῦ πρὸς τοὺς πάσχοντας, ὥστε νὰ πίνουν πολὺ χῶρο στὰ ἱερὰ κείμενα. Μὰ μεγαλύτερο τόπο κατεῖχαν οἱ ἀναξιοπαθοῦντες στὴν καρδιά τοῦ Χριστοῦ. Ἐταῖ συναντοῦμε θεραπείες καὶ ἰάσεις κάθε λογῆς. Ἡ ἀθλιότητα τοῦ ἀνθρώπου τραβοῦσε ἀπ' εὐθείας τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν προσοχή Του. Καὶ πρόθυμα προσέφερε τὴν βοήθειά του, ἀρκεῖ νὰ ἐπίστευε καὶ νὰ ἤθελε τὴν θεῖα Του ἐπέμβαση ἐκείνος πού ὑπόφερε.

Τὴν ἐποχὴ μας ἀντίθετα χαρακτηρίζει ἡ ἀπάθεια καὶ ἡ ἀδιαφορία τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν συνάνθρωπό του. Προσπερνᾷ μὲ ψυχραιμία καὶ φυσικότητα μπροστὰ ἀπὸ τὸν πονοῦντα καὶ μένει ἀνάληπτος καὶ ἀσυγκίνητος. Ὁ καημὸς τοῦ ἄλλου τοῦ εἶναι ἄσχετος.

Ἄν τύχη κανένας νάπροβαίνει σὲ συτάσεις καὶ παρακινήσεις, πὼς χρέος μας εἶναι νὰ δεῖξωμε συμμετοχὴ στὰ δεινοπαθήματα τοῦ πλησίον, τότε παίρνει τὴν ἀπάντηση μὲ τὴν γνωστὴ Γαλλικὴ Παροιμία: «Ὁ καθένας γιὰ τὸν ἐαυτὸ του κι' ὁ Θεὸς γιὰ ὅλους!» Πῶς, ὅμως, ζητᾷ καὶ περιμένει ὁ καθένας τοῦ Θεοῦ τὴν μέριμνα γι' αὐτόν, τὴν στιγμή πού ὁ ἴδιος ἀρνεῖται νὰ προσφέρῃ τὴν παραμικρὴ ἐκδούλευση κι' ὑπηρεσία πρὸ τὸν πλησίον του.

Ἡ βαθύτερη αἰτία τῆς ἀσπλαχνίας εἶναι ὁ ἀτομισμὸς καὶ ἡ ἰδιοτέλεια. Βέβαια εἶναι χρέος μας νὰ μεριμνάμε γιὰ τὸν ἐαυτὸ του ὁ καθένας. Φυσικὸς νόμος. Καὶ ὁ Θεὸς παραγγέλλει τὸ «ἀγαπήσεις τὸν

πλησίον σου, ως σεαυτόν». Για μέτρα συγκρίσεως και ένδοξο φρόνημα θέτει το «ως σεαυτόν». Ἀλλὰ ὕστερα ἀπ' αὐτόν τὸν περίφημο «εαυτόν» μας, νὰ μὴν λησμονοῦμε τὸν διπλανόν μας, ποῦ εἶναι κι' αὐτός ἓνα κομμάτι τοῦ ἑαυτοῦ μας.

Ἔγιναν σκληροὶ οἱ ἄνθρωποι. Ἴσως τ' ἄλλεπάλληλα παθήματα καὶ περιπέτειες τῶν ἀνθρώπων μὲ τοὺς πολέμους καὶ μὲ τὴν πάλη μὲ ποικίλες ἀντιξοότητες, τὸν σκλήρυναν καὶ τὸν ἔκαναν ἀπαθῆ. Ἐπειδὴ εἶδαν τὰ μάτια μας τὸ χάρο πολλὰς φορές μὲ τὸ δρεπάνι τοῦ θανάτου νὰ θερίζη μὲ τὴν πείνα καὶ τὴν ἀθλιότητα παιδιὰ καὶ μεγάλους, πάθαμε κάποια ἄμβλυνση τοῦ συμπαθητικοῦ μας κόσμου. Φοβοῦμαι, μήπως οἱ καρδιές μας δὲν λειτουργοῦν φυσιολογικά. Τὰ «σπλάχνα τῶν οἰκτιρμῶν» βρίσκονται σὲ ἀδράνεια! Ἀλλ' ἄκριβως, ἐπειδὴ περάσαμε μπόρες καὶ δοκιμασίες ἐπρεπε βαθύτερα νὰ νοιώσουμε τὸν πόνο τοῦ πλησίον μας. Δὲν μπορούμε νὰ ὀχυρωνώμαστε πίσω ἀπὸ ψεύτικα προχώματα, καὶ νὰ δικαιολογοῦμε τ' ἀδικαιολόγητα.

Ὁ ἄνθρωπος γίνεται ἄξιος τοῦ ὀνόματός του, ἀντάξιος τῆς χριστιανικῆς του ιδιότητος μὲ τὰ ψηλὰ αἰσθήματα τῆς ἀνθρωπιάς, τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν συνάνθρωπό του. Τὸ «μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε, εἰμὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους» ὡς ἐντολὴ θεία εἶναι πάντοτε ἀπὸ τὰ πρωταρχικά μας χρέη. Νὰ μὴ νεκρώνει κανένας τὰ φυλλοκάρδια, τῆς ψυχῆς του, τοὺς χυμοὺς νὰ μὴν τοὺς στερέψει, γιὰ νὰ μείνῃ ἄνθρωπος καὶ χριστιανός.

Η ΑΣΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ

Στὰ ἱερὰ Εὐαγγέλια καὶ στὶς Ἐπιστολὰς τῶν Ἀποστόλων συναντᾶται ὁ ἐλέγχος καὶ ἡ κριτικὴ καὶ ἡ αὐτοκριτικὴ ὡς μέσον θεραπείας, διαφωτίσεως καὶ προλήψεως μιᾶς νοσοῦσης καταστάσεως. Ἔτσι, βλέπομε τὸν Κύριο, τὸν τόσο πρᾶο καὶ καλὸ, ν' ἀσκήσῃ αὐστηρὸ ἐλεγχὸ κατὰ τῶν Φαρισαίων καὶ νὰ τοὺς προσάπτῃ μὲ τὰ πύρινα «οὐαί» Του κατηγορίες βαρύτατες. Τὸ ἴδιο πνεῦμα διακρίνει Ἀποστόλους καὶ Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας. Δηλαδή, ὁ ἐλέγχος δὲν εἶναι κάτι τὸ ἄγνωστο στὴ σφαῖρα τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας καὶ ζωῆς, μόνο χρειάζεται νὰ κατανοηθῇ ὁ σκοπὸς τοῦ ἐλέγχου, τὰ μέσα καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀσκήσεως τῆς κριτικῆς.

Συνήθως ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι εἴμαστε κάκιστοι ἀντιγραφεῖς τῶν ἱερῶν ἐκείνων προσώπων, ποὺ εἶχαν τοῦ Θεοῦ τὴν φώτιση καὶ τὴν εὐθυκρισία. Καὶ ἐκεῖνοι ἤξεραν πῶς καὶ πότε νὰ μιλοῦν. Ποιὰ γλῶσσα ταιριάζει σὲ ἀνάλογη περίπτωση. Ἐμεῖς ὅμως; Ἐφαρμόζομε τὰ παραδείγματα τῶν προτύπων μὲ πολλὴ μονομέρεια. Ἐνα σημεῖο ποῦ μᾶς συμφέρει, τὸ ἀντιγράφομε καὶ μύρια ἄλλα παραθεωροῦμε, διότι ἀναιροῦν τὸν τρόπο τοῦ ἐλέγχου μας.

Ἀπὸ τὸ σημεῖον, ὅτι ἐπιτρέπεται ὁ ἐλέγχος καὶ ἡ δημοσίαι κριτικὴ, μέχρι τῆς αὐθαδεῖας μερικῶν ἀνθρώπων, ὑπάρχει τόση μεγάλη ἀπόσταση, ὥστε νὰ φθάσει τὰ ὅρια τῆς ἀναισχυντίας, τῆς ἐχθρότητας κατὰ τῆς Ἐκκλησίας. Δικαιοῦνται νὰ κρατοῦν στὰ χέρια τοὺς τὸν κάλαμο καὶ νὰ τὸν βάφουν στῆς ὀχιάς τὸ δηλητήριον γιὰ νὰ τὰ φαρμακώσουν ὅλα; Ὁ θερμοκαυτήρας καὶ ἡ χειρουργικὴ λεπίδα καὶ ἡ χρῆση τοῦ δηλητηρίου στὴν φαρμακευτικὴ, χρειάζεται ἐπιδέξιο χέρι καὶ χειρισμό, γιὰ νὰ μὴν τραυματίζουν ἀντὶ νὰ προλαβαίνουν τίς πληγὰς καὶ τὴν θανατηφόρα πάθηση τοῦ ἀρρώστου.

Εἴμεθα μάρτυρες ἐνὸς ἀρρωστημένου ἐλέγχου ἐξάλλων καὶ «δαιμονιζομένων» ἀνθρώπων. Οἱ Κύριοι αὐτοὶ θέλουν νὰ κατοχυρώνωνται, ὅπως ἀναφέρθηκε παραπάνω, στὰ παραδείγματα, ποὺ ἔχομε στὴν Ἁγία Γραφὴ καὶ στὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία. Ναί. Ἡ Γραφὴ μᾶς ὁμιλεῖ γιὰ τοὺς Προφῆτες ποὺ ὑπῆρξαν αὐστηροὶ ἐπιτιμητὲς τῶν ἡμερῶν τους. Πρέπει, ὅμως, νὰ μελετηθοῦν καὶ οἱ συνθήκες καὶ οἱ λόγοι ποὺ τοὺς ἀνάγκασαν. Ἀκόμη, δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμε, ὅτι οἱ ἄνδρες τῆς Ἁγίας Γραφῆς εἶχαν εἰδικὴν ἀποστολὴ καὶ προνομιακὴν καθοδήγησιν ἀπὸ τὸν Θεό, ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.

Ἄν θὰ εἶχαν δόση ταπεινοφροσύνης, δόση φόβου Θεοῦ, ἀσφαλῶς, πολὺ θὰ ἐδίσταζαν νὰ προχωρήσουν στὸ παράλογο, καταστρεπτικὸ καὶ σατανικὸ ἔργο τους. Θὰ ἐγνώριζαν, ὅτι «ἐστὶν ἐλέγχος ὃς οὐκ ἐστὶν ὥραιος». Τότε, δὲν θὰ εἶχαν τὴν θρασύτητα νὰ πιστεύουν, ὅτι εἶναι οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ Θεοῦ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, καὶ νὰ ὑποδύωνται τὸν ρόλο Προφήτη καὶ Πατρὸς τῆς Ἐκκλησίας. Ἐχομεν ἀνάγκην ἐλέγχου καὶ κριτικῆς, ποὺ θὰ ξεκινᾷ ἀπὸ μαρτυρημένην ἀγάπην, ἄλλως, οἱ ἐλέγχοντες «οὗτοι λήφονται περισσότερον κρίμα».

ΠΤΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΡΝΕΑ

Προλέγοντας ὁ Κύριος προφητικὰ τὴν κατάντια τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν τύχη τῶν Ἰσραηλιτῶν τῆς ἐπερχομένης γενεᾶς, ἐπεκτείνει τὸν λόγο Του καὶ πρὸς τὸ ἀπώτερο μέλλον, πρὸς τὴν «συντέλειαν τῶν αἰώνων». Καὶ ὡς γνώρισμα τῶν ἀνωμάτων αὐτῶν ἡμερῶν χρησιμοποιεῖ τὸν παραμιώδη λόγον: «ὅπου ἔάν ᾖ τὸ πτώμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἄετοι». Ἐκεῖ, δηλαδή, ὅπου εἶναι τὸ ψοφίμι ἐκεῖ, θὰ μαζεuthoῦν καὶ τὰ ὀρνεα. Αὐτὴν τὴν εἰκόνα παρουσιάζουν καὶ οἱ ἀνθρώπινες κοινωνίες, ὅταν ξεπέφτουν τὰ ἥθη.

Εἶναι παρατηρημένο πῶς σὲ περίοδο πολέμων, κατοχῆς, ὑποδουλώσεως καὶ καταπιέσεως τῶν λαῶν παρουσιάζονται οἱ προδότες, καταδότες οἱ ἀρνηταὶ κάθε ὑψηλῆς ιδέας. Θέλουν νὰ ἐπιπλεύσουν καὶ νὰ ἐπικρατήσουν τὰ ἀδόκιμα στοιχεῖα μιᾶς κοινωνίας. Βρίσκουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐμφανισθοῦν γιὰ νὰ

δράσουν μέσα στην θολούρα. Γι' αυτό και σε τέτοιες ώρες οι άνθρωποι με ήθος και αξία σάν να χάνονται από το πρόσωπο της γης. 'Η 'Εθνική κρίσις φέρει στην επιφάνεια τους τυχοδιώκτες και τους απατεώνας, όπως μία τρικυμία ανεβάζει τα σκουπίδια του πυθμένα στην επιφάνεια της θάλασσας.

Και όταν σε μία κοινωνία προχωρεί η ήθικη σαπίλα, τότε εισβάλουν όλοι οι τύποι των κακοποιών. 'Η πειρατεία και το κούρσευμα παίρνει μορφή ήρωική, και ως, γενναία κατορθώματα χαρακτηρίζονται. Τότε οι επιδρομείς, οι ιερόσυλοι και τυμβορύχοι των όσιων και ιερών δεν λογαριάζουν τίποτε άλλο παρά πώς ν' αρπάζουν και νά σφετερισθούν τα ξένα και νά γεμίζουν τ' άδειανά τους στομάχια σάν το άδηφάγο αγρίμι. Οι ανώμαλες και κακές περιστάσεις δημιουργούν και έκκολάπτουν όλους αυτούς τους τύπους, τα αποβράσματα της κοινωνίας, γιατί το κλίμα ευνοεί την ανάπτυξη και την προβολή τους.

Συμβαίνει κάτι το παράξενο με τους ανθρώπους. 'Ενώ θα περίμενε κανείς, σ' αυτές τις δύσκολες ακριβώς περιστάσεις, νά εμφανίζονται οι άξιοι και ικανοί που με το γερό μυαλό και τα στιβαρά τους χέρια ν' αρπάζουν το τιμόνι του καραβιού, που παλεύει με τ' άφρισμένα κύματα, πουθενά δεν φαίνονται αυτοί οι άνθρωποι.

Είναι δέ πολύ φυσικό και ψυχολογημένο το

φαινόμενο. 'Η άνατολή δεν σμίγει με τη δύση. 'Η φανυλότητα είναι ξένη προς την έντιμότητα και η άρετή προς τη διαφθορά. Διάλογος δεν γίνεται μεταξύ λύκου και προβάτου. Ποιάς συμβιβασμός χωρεί μεταξύ δικαιοσύνης και άνομίας; Ποία επικοινωνία μπορεί νά υπάρχει μεταξύ φωτός και σκότους; Ποιά δέ συμφωνία μπορεί νά γίνη μεταξύ Χριστού και σατανά. Ποιά μερίδιο δύναται νά έχη πιστός μ' έναν άπιστον; «Τίς δέ συγκατάθεσις Ναώ Θεού μετά ειδώλων;»

'Η άξία της άρετής γίνεται πιό χτυπητή σ' αυτούς τους ανωμάλους καιρούς. 'Αν δαίμονες θά κατοικούσαν πάνω στη γη, η άρετή θά είχε, ασύγκριτα, μεγαλύτερη τιμή και υπόληψη. 'Η πτώση φέρει την 'Ανάσταση. 'Η σκλαβιά και δουλεία γεννούν τον πόθο της έλευθερίας. 'Όσο η κοινωνία των ανθρώπων πάσχει από ήθικη υπόταση, τόσο η νοσταλγία και η δίψα για μία πνευματικότερη ζωή μεγαλώνει και φουντώνει. 'Όσο υπάρχουν όρνεα, θά υπάρχουν και πτώματα για νά τρέφονται. 'Αλλ' αν ο Θεός θ' άκουε τους κρωγμούς των κοράκων θά έβρεχε... πτώματα! Ζή Κύριος ο Θεός. 'Ο ήλιος, θά παραμερίση, πάντα τά σύννεφα. 'Η κακοκαιρία προμηνύει την καλή μέρα και πίσω απ' τη νύχτα ξεπροβάλλει το λυκαυγές.

ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ ΝΕΟΦΥΤΟΣ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙ ΤΗΣ «ΝΟΣΟΥ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ»

του διακεκριμένου ίατρού κ. Σωκράτους Καταφυγιώτη,
Διδάκτορος του Πανεπιστημίου 'Αθηνών και Καθηγητού Πανεπιστημίου
'Αμερικής

Το AIDS

Τό Α I D S 'Ός γνωστόν έχει προσβάλλει την ανθρωπότητα όλη και την Πατρίδα μας ή μάστιγα του Α I D S.

Πέντε χιλιάδες είναι οι φορείς του AIDS στην 'Ελλάδα σήμερα. Από αυτούς μόνο σε 31 άτομα έχει εκδηλωθεί ή ασθένεια. Τά κρούσματα αυτά άφορούσαν κυρίως ανθρώπους που ανήκουν στις «όμάδες ύψηλου κινδύνου» ήταν, δηλαδή, όμοφυλόφιλοι, τοξικομανείς, αίμορροφιλικοί και ιερόδουλες.

Στην 'Ελλάδα υπήρξε κινητοποίηση από τον πρώτο κιόλας καιρό. 'Η χώρα μας ήταν μία από τις 5 πρώτες στον κόσμο που έφάρμοσε τον υποχρεωτικό έλεγχο των έθελοντών αίμοδοτών.

Από τον Σεπτέμβριο του 1986 δημιουργήθηκε εδώ ή έθνική επιτροπή έλέγχου AIDS, ή οποία φροντίζει, εκτός από τον έλεγχο των αίμοδοτών, για την πληροφόρηση και σωστή ενημέρωση του προσωπικού των Νοσοκομείων.

Ίδρύθηκαν ειδικά κέντρα στα όποια μπορεί κάποιος νά εξετασθεί για τό AIDS.

Τόν τελευταίο καιρό, τό AIDS έχει ξεπεράσει τά όρια μιάς μεγάλης μεταδοτικής ασθένειας και με τη βοήθεια του πανικού από τον όποιον συνοδεύεται, έχει μεταμορφωθεί σε καθοριστικό παράγοντα των ανθρώπινων σχέσεων.

Τό AIDS είναι μία κατάσταση που δημιουργείται όταν οι άμυνες του οργανισμού δεν λειτουργούν

ικανοποιητικά. Σάν αποτέλεσμα, τό θῦμα τοῦ AIDS ἔχει πολλές πιθανότητες νά ἀρρωστήσει ἀπό ἀσθένειες τίς ὁποῖες κανονικά ὁ ὀργανισμός θά μπορούσε νά ἀντιμετωπίσει εὐκόλα. Οἱ ἀσθένειες αὐτές μπορεῖ νά εἶναι σοβαρές ἢ καί μοιραίες. Πρός τό παρόν δέν ὑπάρχει θεραπεία γιά τό AIDS.

Ἀρκετοί ἀπό τοὺς ἀσθενεῖς τοῦ AIDS ἀναπτύσσουν ἰδιαίτερες μορφές καρκίνου. Ἔχουν ἀκόμη πιθανότητες νά πάθουν σοβαρές λοιμώξεις στοὺς πνεύμονες, στό πεπτικό σύστημα, τό κεντρικό νευρικό σύστημα καί στό δέρμα.

Τό AIDS προκαλεῖται ἀπό ἓναν ἰό ποῦ ὀνομάζεται HIV. Μόλις κάποιος προσβληθεῖ ἀπό αὐτόν τόν ἰό, ἐκεῖνος περνάει στο αἷμα. Τότε, μερικά λευκά αἰμοσφαίρια παράγουν ἀντισώματα, τά ὁποῖα ἐπιτίθενται καί σκοτώνουν τόν ἰό. Ἀλλά, ὅταν ὁ ἰός HIV εἰσχωρεῖ στό αἷμα, μπορεῖ τελικά νά καταστρέψει αὐτά τά λευκά κύτταρα, ἀφήνοντας τόν ὀργανισμό τελειῶς ἀνυπεράσπιστο στίς ἐπιθέσεις ἄλλων ἰών. Ὅποιοσδήποτε ἔχει τόν ἰόν HIV μπορεῖ νά τόν μεταδώσει σέ κάποιον ἄλλον. Μπορεῖ νά τόν μεταδώσει εἴτε διά σεξουαλικῆς ἐπαφῆς, εἴτε ἐάν τό μολυσμένο αἷμα εἰσχωρήσει στόν ὀργανισμό ἑνός ἄλλου.

Στίς περιπτώσεις αὐτές ὁ θάνατος ἐπῆλθε σέ διάστημα μεταξύ 6 ἐβδομάδων καί 5 χρόνων, μερικές φορές καί ἀργότερα.

ΤΑ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ ΤΟΥ AIDS

Ὅταν ἀρχίσετε νά διαβάζετε αὐτή τή λίστα τῶν συμπτωμάτων, ἴσως νά σκεφθεῖτε:

«Ναί, τό ἔχω αὐτό....καί αὐτό....καί αὐτό. ὦ, ὄχι.... μήπως ἔχω AIDS.....». Ὅμως θυμηθεῖτε. Τό AIDS εἶναι σπάνιο.

Μόνο ἐάν ἔχετε πολλά ἀπό αὐτά τά συμπτώματα καί ἐδῶ καί πολύ καιρό, ὑπάρχει μιά πιθανότητα ἢ αἰτία τους νά εἶναι τό AIDS.

Μπορεῖ νά ὑπάρχουν πολλές αἰτίες γιά ὅλα σχεδόν αὐτά τά συμπτώματα. Γιά παράδειγμα, οἱ πρησμένοι ἀδένες μπορεῖ νά εἶναι ἐνδειξη ἀδενικοῦ πυρετοῦ. Ἡ κούραση, ὁ πυρετός, ἡ ἀπώλεια βάρους εἶναι συνήθως ἐνδείξεις ἀνησυχίας, ἐλλειψης ὕπνου, ἢ ἀκόμη μᾶς γρίπης ποῦ σᾶς τριγυρίζει.

Τά συμπτώματα ποῦ ἴσως ἀποκαλύπτουν τήν ὑπαρξη AIDS εἶναι:

– Πρησμένοι ἀδένες, κυρίως στό λαιμό καί τίς μασχάλες.

– Μεγάλη κούραση, ποῦ διαρκεῖ πολλές ἐβδομάδες, χωρίς προφανή αἰτία.

– Ξαφνική ἀπώλεια βάρους – πάνω ἀπό 4½ κιλά σέ δύο μῆνες.

– Πυρετός καί νυκτερινή ἐφίδρωση, ποῦ διαρκεῖ πολλές ἐβδομάδες.

– Διάρροια, ποῦ διαρκεῖ πάνω ἀπό μιά βδομάδα, χωρίς προφανή αἰτία.

– Λαχάνιασμα καί ξηρός βήχας, ποῦ διαρκεῖ περισσότερο ἀπ' ὅτι ἂν προερχόταν ἀπό ἓνα ἀσχημοκρῶμα.

– Δερματοπάθεια. Ρόζ ἢ κόκκινες κηλίδες, ποῦ δημιουργήθηκαν πρόσφατα στό δέρμα ἀκόμη καί στό στόμα ἢ τίς βλεφαρίδες.

Συνήθως εἶναι σκληρές καί μοιάζουν λίγο με μελανιές ἢ αἱματώματα.

Μὴν ξεχνάτε: αὐτά τά συμπτώματα εἶναι πολύ κοινά, λοιπόν μή βιαστεῖτε, νά συμπεράνετε ὅτι ἔχετε AIDS. Ὅμως ἐάν πιστεύετε ὅτι ἔχετε λόγους νά ἀνησυχεῖτε, ἐπισκεφθεῖτε ἓνα γιαντρώ.

ΤΟ AIDS

Οἱ ζηλωταί Ἀγιορεῖται Πατέρες γράφουν, τά ὁποῖα εὐχαρίστως δημοσιεύομεν ὡς πάνυ ὠφέλιμα καί χρήσιμα:

Σάν Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, δέν μπορούμε νά μὴν πάρουμε θέση, νά μὴν σκεφθοῦμε σοβαρά, ἀκόμα καί νά μὴν συζητήσουμε, ἢ καί νά μὴν σχολιάσουμε κάτι ποῦ ἀπασχολεῖ ὅλο τόν κόσμο σήμερα. Λένε πολλοί τελευταῖα, ὅταν παρατηροῦν μερικά φαινόμενα δυσάρεστα, κάποιους κινδύνους ποῦ ἐμφανίζονται κάθε μέρα καί περισσότερο στή φύση. Λένε: «Ἡ φύση ἐκβιάζεται καί μᾶς ἐκδικεῖται». Κι αὐτό, χωρίς ν' ἀπορρίπτεται, μπορεῖ νά ἐκφραστεῖ καί διαφορετικά. «Ὅλα τά ἀγαθὰ τοῦ Θεοῦ, ὅταν δέν τά τιμᾶμε, ὅταν δέν τά μεταχειριζόμαστε μέ τό πνεῦμα Του γίνονται ἐπιθετικά». Καί μιά τρίτη ἐκφραση: «ὅταν παραβαίνουμε τόν ἠθικό Νόμο, κι' ἀπ' αὐτή τήν παράβαση κινδυνεύουμε νά χαθοῦμε, τότε ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ καί ἡ ἀγάπη Του, μᾶς κάνει νά Τόν τηροῦμε, χωρίς τήν θέλησή μας».

Καί τό AIDS συμπεριλαμβάνεται σ' αὐτά. Δέν μπορεῖ κανεῖς ν' ἀρνηθεῖ πῶς τά ἦθη γενικά, πῶς ἡ ἠθική ἀπό πολύ μεγάλη μερίδα κόσμου περιφρονεῖται. Δέν ὑπάρχει σεβασμός καί τιμὴ στό γάμο, στήν ἀγνότητα, στήν ἠθική μέ τήν στενή ἐννοια γενικά. Μὲ τίς ἔξω τοῦ γάμου δραστηριότητες καί ἀταξίες πολλῶν, μέ τήν περιφρόνηση τοῦ ἠθικοῦ Νόμου σ' αὐτά φαίνεται καθαρά πῶς ἡ οἰκογένεια σήμερα χάνει γιά πολλοὺς τήν ἀξία της.

(Ἀκολουθεῖ)

**Ἡ Ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Μεγάλου Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ «Τιμίου Σταυροῦ» Ἀχαρνῶν.
Καὶ ἡ ἐπέτειος τῶν σεπτῶν ὀνομαστηρίων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας κ. Ἀθανασίου.**

Με λαμπρότητα ἐτελέσθη ἡ Ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Μεγάλου Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ «Τιμίου Σταυροῦ», εἰς Ἀχαρνάς, ἐορτάζοντας τοῦ κτίτορος ταύτης Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας κ. Ἀθανασίου.

Ἀπὸ ὁρθοῦ βαθέος ὁ ἱερός Ναός κατεκλύσθη ἀσφυκτικῶς ὑπὸ τῶν πιστῶν, οἱ ὅποιοι μετὰ κατανύξεως παρηκολούθησαν τὴν θεῖαν πανηγυρικὴν λειτουργίαν, μετ' ἀρτοκλασίας, προεξάρχοντας τοῦ Σεβασμιωτάτου ποιμενάρχου τῶν κ. Ἀθανασίου, ἐν τῷ μέσῳ εὐλαβεστάτου ἱερατείου ἐκ τῶν πανοσιολ. ἀρχιμανδριτῶν Παρθενίου Κοντογεώργη, καὶ Εὐθυμίου Μπαρδάκα τοῦ πανοσ. ἱερομονάχου Παρθενίου Κωνσταντάρη, τοῦ αἰδ. ἱερέως Δημητρίου Ραΐκου κ.ἄ.

Εἰς τὸ κοινωνικὸν ὡμίλησαν ὁ Θεολόγος καθηγητὴς κ. Σ. Καραμήτσος καὶ ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τῆς Ἐκκλησίας μας κ. Ν. Ἀναγνωστόπουλος. Ὁ πρῶτος ἀνεφέρθη εἰς τὴν Ἑορτὴν τῶν Μεγάλων Πατέρων καὶ Ποιμένων Μεγάλου Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, σκιαγραφήσας καταλλήλως τὸν βίον καὶ τοὺς ἀγῶνας τῶν ὑπὲρ τῆς Ἀγιωτάτης Ὁρθοδοξίας.

Ὁ δεῦτερος ἀνεφέρθη εἰς τὰς ἀρετὰς τοῦ ἐορτάζοντος ἱεράρχου, συνδυάσας ταύτας μετὰ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν τελευταίως ὑπ' αὐτοῦ ἠθικὴν καὶ ὁλικὴν συμπαράστασιν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Ποντίους πρόσφυγας ἐκ Ρωσίας, διὰ τῆς διανομῆς τροφίμων. Τὸν ἐχαράκτήρισε «ἐκλεκτὸν τέκνον τῶν Ποντίων», τὸν συνεχάρη, ὡς καὶ τὴν «Θεοσέβαστον Συνοδεῖαν του, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν σεπτῶν ὀνομαστηρίων του» καὶ τοῦ εὐχήθη «μακράν τὴν προθεσμίαν τοῦ βίου καὶ ἀμετάπτωτον κατ' ἄμφω ὑγίαν».

Παρατέθη τράπεζα, εἰς τὴν ὁποίαν παρεκάθησαν τὸ ἱερατεῖον, οἱ ἀντιδήμαρχοι Ἀχαρνῶν κ.κ. Π. Φωτιάδης καὶ Π. Μουλάκης, ὁ Πρόεδρος μετὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ποντιακοῦ Σωματείου «Ὁ Εὐκλείδης» κ. Θ. Κιαχόπουλος, ὁ τ. Πρόεδρος Πρωτοδικῶν κ. Γ. Γεωργόπουλος, ὁ ἱατρός κ. Ι. Κτενᾶς, ὁ κ. Καραμήτσος, ὁ κ. Ἀναγνωστόπουλος μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τοῦ υἱοῦ τῶν Ἀγγέλου,

ἐκπρόσωποι ἄλλων Ποντιακῶν ὁργανώσεων, ὁ Δ/τῆς τῆς «Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας» καὶ πολλοὶ ἐκ τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος τῆς Θεοσηρίκου Μητροπόλεως τοῦ ἐορτάζοντος, ἐκδηλοῦντες, τὴν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν τῶν πρὸς τὸν σεπτὸν ποιμενάρχην του.

Συγχαίροντες θερμῶς καὶ ἡμεῖς τοῦτον, τοῦ εὐχόμεθα ὁλοψύχως τὰ ἔτη του ὡς πλεῖστα, ὑγιεινὰ καὶ εὐφρόσυνα, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Χριστωνύμου πληρώματος τῆς Μητροπόλεως του καὶ ἐν γένει τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος, τῆς ὁποίας ἀξίως τυγχάνει ἡγετικὸν στέλεχος.

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ
ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΘΕΙΑΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ ΑΙΑΝΤΕΙΟΝ
(ΜΟΥΛΚΙ) ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ**

Ἐπανηγυρίσθη μεγαλοπρεπῶς καὶ ἐφέτος ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου εἰς τὸ Μούλκι στὴν Ἱερὰν Μονὴν τῆς Καθηγουμένης Συγκλητικῆς καὶ τῶν μοναζουσῶν ποῦ ἀσκοῦνται εἰς αὐτὴν, μετὰ λειτουργὸν τὸν Μητροπολίτην Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ κ.κ. Καλλίνικον καὶ πλαισιουμένου ὑπὸ τῶν ἀρχ/τῶν π. Πολυκάρπου Μπεγγῆ, π. Χριστοφόρου Ἀγγελοπούλου, π. Δαμασκηνοῦ Παπαμάρκου, π. Χρυσόστομου Βάρκα, π. Ἀνθίμου Καραμήτρου καὶ τοῦ Γέροντος ἐκ Θεσ/νίκης π. Ἰακώβου Παπαδέλη καὶ τῆς συνοδείας του π. Μακαρίου Καβακίδη.

Κατὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν οἱ ἱεροψάλται Ἰωάννης Περδικούρης, Ἰωάννης Σουλιώτης κ.ἄ. ἔψαλαν τὰ τοῦ Ὁρθοῦ μετὰ ἐνθουσιασμό καὶ κατάνυξιν. Κατὰ τὴν ἀρτοκλασίαν ἥτις ὑπῆρξε πλουσιωτάτη ὁ ἅγιος Θαυμακοῦ ἔδωκε τὴν προσήκουσαν αἴγλην. Κατὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν προσῆλθεν καὶ ὁ οἰκεῖος ἱεράρχης κ. Γερόντιος ὁ ὁποῖος ἠύλογησε τοὺς προσκυνητάς οἱ ὅποιοι ἦσαν σχεδὸν ἀπ' ὅλην τὴν νῆσον καὶ τὰ περὶχωρα. Κατὰ τὸ κοινωνικὸν ὠρίσθη ὁμιλητὴς ὁ π. Χρυσόστομος Βάρκας ὁ ὁποῖος ἐνδιέτριψε περισσότερον εἰς αὐτὸ τὸ εἶπε ὁ Ἁγ. Συμεὼν ὁ Θεοφόρος ὅτι ὁ Χριστὸς κεῖται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν καὶ ὅτι εἶναι σημεῖον ἀντιλεγόμενον. Τὸ ἱστορικὸν αὐτὸ γεγονὸς τὸ ἀνήγαγε πνευματικῶς εἰς τὴν ἰδιωτικὴν ζωὴν ἐνός ἐκάστου ἐξ ἡμῶν, μέσα εἰς τὴν ἀμαρ-

τωλὴν καὶ παραπαίουσαν κοινωνίαν ποὺ ζῶμεν.

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θ. Λειτουργίας ἐπηκολούθησε ἡ λιτάνευσις τῆς Ἱερᾶς εἰκόνης καὶ παρετέθη τράπεζα ἀγάπης εἰς ὅλους τοὺς προσκυνητάς. Εὐχόμεθα εἰς τὴν Μοναστικὴν ἀδελφότητα τῆς Γεροντίας Συγκλητικῆς ὅπως κατ' ἔτος ἐπιτελεῖ τὰ τῆς ἐορτῆς πρὸς δόξαν Θεοῦ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ

Κύριε Πρόεδρε,

Κυρίες καὶ κύριοι Βουλευτές,

«Διὰ Σιών οὐ σιωπήσομαι» λέγει ὁ Προφήτης Ἠσαΐας, ἐννοῶν ὅτι διὰ τὴν ἀλήθειαν δὲν θὰ σιωπήσῃ τὸ ἐλεγκτικὸν τοῦ κήρυγμα κατὰ τῶν τότε ἀρχόντων τῶν Ἑβραίων.

Καὶ ἡμεῖς, ὡς ἐλάχιστος τῶν Ἐπισκόπων, ἀπευθύνομαι πρὸς τοὺς 300 ἐκλεγμένους ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους μᾶς, γιὰ νὰ ζητήσω τὴν κατάργησιν μιᾶς χρονιαίας παρανομίας ποὺ γίνεται ἐδῶ καὶ πολλὰς δεκαετίες σὲ βάρος τῆς Ἐκκλησίας μᾶς καὶ τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος τῶν Πιστῶν.

Κύριε Πρόεδρε,

Κυρίες καὶ κύριοι Βουλευτές,

Τὸ Ἑλληνικὸν Ὁρθόδοξον Χριστιανικὸν Κράτος, διὰ τῶν ἐκάστοτε Κυβερνήσεών του, ἔχει καταργήσῃ τὴν Κυριακὴν ἀργίαν μὲ τὸ νὰ κάμνῃ τόσοις τῆς Βουλευτικῆς ὅσον καὶ τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς ἐκλογῆς τὴν ἡμέρα τῆς Κυριακῆς, ἡ ὁποία δὲν τοῦ ἀνήκει, ἀλλὰ ἀνήκει μόνον εἰς τὸν Ἀναστηθέντα Κύριον καὶ Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Δὲν προτιθέμεθα νὰ σᾶς κάμωμεν κήρυγμα περὶ τῆς Κυριακῆς ἀργίας καθὼς καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτιμίων γι' αὐτοὺς ποὺ τὴν καταργοῦν, ἀλλὰ εἶναι ὅμως βλάσφημος περιφρόνησις ὑπὸ τοῦ ἐπισήμου Κράτους ἢ ἐν ψυχρῷ κατάργησις τῆς Κυριακῆς ἀργίας.

Μὲ τῆς ἐκλογῆς ποὺ γίνονται ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, πολλὰς φορές συμπίπτει νὰ περιφρονοῦνται συγχρόνως καὶ μεγάλες ἐορτὲς τῆς Χριστιανισμοῦ, ὡς ἡ Γενέθλιος ἡμέρα τῆς Ἐκκλησίας μᾶς, ἡ Ἁγία Πεντηκοστή, ὅπως ἐγίνε μὲ τῆς ἐκλογῆς τῆς 2 Ἰουνίου 1985 καὶ τῆς 18ης Ἰουνίου 1989, πρὸς μεγάλην ἀγανάκτησιν τῶν Πιστῶν. Καθὼς δὲ φημιλογεῖται καὶ οἱ ἐπόμενες ἐκλογῆς θὰ γίνουν τὴν 8ην Ἀπριλίου, δηλαδὴ, τὴν Κυριακὴ τῶν Βαΐων!

Ἐπίσης μὲ τὴν κατάργησιν τῆς Κυριακῆς ἀργίας γιὰ τῆς ἐκλογῆς, τὸ ἐπίσημον Κράτος δὲν κλέπτει μόνον τὸν Κύριον, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐργαζομένους.

Ἐπομένως, τί σοὶ Ὁρθόδοξον Χριστιανικὸν Κράτος εἶναι αὐτὸ ποὺ καταργῇ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπαιτεῖ αὐστηρὰ τήρησιν τῶν ἀνθρωπίνων νόμων

τοῦ ἀπὸ τοὺς Πολίτας;

Κύριε Πρόεδρε,

Κυρίες καὶ Κύριοι Βουλευτές,

Ἀπευθύνομαι πρὸς ὑμᾶς, οἱ ὅποιοι ἐξελέγητε μὲ τὴν ψῆφον τοῦ 98% τῶν ψηφοφόρων τῆς Πατρίδος μᾶς, οἱ ὅποιοι δὲν εἶναι ἀλλόθρησκοι, ἀλλὰ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί.

Καταργήσατε, λοιπόν, τὸν ἀδικὸν καὶ ἀντιχριστιανικὸν νόμον κατὰ τῆς Κυριακῆς ἀργίας. Στὴ διάθεσίν σας ἔχετε ἕξ (6) ὁλόκληρες ἡμέρες, ἀπὸ τὴν Δευτέρα μέχρι τοῦ Σαββάτου. Ὁρίσατε μία τῶν ἡμερῶν τούτων γιὰ τῆς ἐκλογῆς, καὶ ΠΟΤΕ μὰ ΠΟΤΕ τὴν ΚΥΡΙΑΚΗ.

Μιμηθεῖτε ἄλλα Ἑθνη νεώτερα, ποὺ ὅταν οἱ Πατέρες μᾶς ἐκπίζαν Παρθενῶνες ἢ ἐδέχοντο τὸ σωτήριον κήρυγμα τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, σ' αὐτὰ ζοῦσαν ἄγριοι καὶ ἀνθρωποφάγοι, καὶ ὁμως σήμερα τῆς ἐκλογῆς τοὺς δὲ τῆς κάμουν ΠΟΤΕ τὴν ΚΥΡΙΑΚΗ.

Τελειώνοντας, ἐπικαλοῦμαι τὸν σεβασμὸν σας πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τοὺς Νόμους Τῆς καὶ σᾶς εὐχομαι τὴν παρά τοῦ Ἁγίου Θεοῦ φώτισιν καὶ εὐλογίαν.

ὁ ἐλάχιστος τῶν Ἐπισκόπων

+ Ὁ Πενταπόλεως Καλλιόπιος

Μητροπολίτης τῶν Γ.Ο.Χ. Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης

14 Ἰανουαρίου 1990

Κοινοποιήσις:

- α) Ἀξιότιμους κ.κ. Ἀρχηγούς Κομμάτων
- β) Ἡμερήσιον καὶ Θρησκευτικὸν τύπον
- γ) Ραδιοφωνικοὺς καὶ Τηλεοπτικοὺς Σταθμούς.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ Ι. Ναοῦ Ἁγ. Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. Γ.Ο.Χ. Δάφνης.

Ἡ ὁμάδα τοῦ κατηχητικοῦ σχολείου, τοῦ ἐνοριακοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς κοσμοσωτηρίου γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου Σωτῆρος, ὁργάνωσε ἐορταστικὴ ἐκδήλωση μὲ ἐπικαιρὸ περιεχόμενο, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε τὴν 25ην Δεκεμβρίου ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων τὸ ἀπόγευμα στὸ χώρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ. Ἡ χορωδία τοῦ κατηχητικοῦ ἐψάλλε Χριστουγεννιάτικους ὕμνους καὶ τραγούδια, ἀπαγγέλλθηκαν λόγοι καὶ ποιήματα, ἐνῶ ἄλλο τμήμα τοῦ κατηχητικοῦ παρουσίασε σκέτς. Ἐπίσης δόθηκαν δῶρα σὲ ὅλα τὰ παιδιὰ ποὺ παρευρέθησαν στὴν ἐκδήλωση.

Τὴν ἐορτὴ παρακολούθησαν, ὁ ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ Πανοσιολογιότατος Ἀρχιμ. π. Ἀναστάσιος, τὸ ἐκκλησιαστικὸ συμβούλιο, οἱ γονεῖς τῶν μαθητῶν καὶ πολλοὶ ἐνορίτες.

Στιγμιότυπα από την Χρ. εορταστική εκδήλωση.

Επίσης τήν Κυριακή Μετά τά Φῶτα ὁ ἐφημέριος ἔκοψε τήν Βασιλόπητα τοῦ Κατηχητικοῦ, παρευρεθέντων, τοῦ ἐκκλ. συμβουλίου καί τῶν γονέων τῶν παιδιῶν.

Από τήν στήλη αὐτή, πρέπει νά ἐπικροτήσουμε τήν νεανική αὐτή προσπάθεια, τῶν παιδιῶν τῆς ἐνορίας Ἁγ. Ἀποστόλων καί νά ἐνθαρρύνουμε τοὺς νέους γιά νά συνεχίσουν τό θεάρεστο αὐτό ἔργο πρὸς σωτηρίαν ψυχῆς καί πρὸς δόξαν τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας.

Ακόμη πρέπει νά σημειωθεῖ ὅτι ἡ ὁμάδα τοῦ κατηχητικοῦ ἐρχεται σε συνάντηση ἐκάστην Κυριακὴν, ὥραν 10.30 π.μ. μετὰ τήν θεϊαν λειτουργία, στὸν χῶρο τοῦ Ἱ. Ναοῦ.

Τέλος ὁ Κατηχητής καί τά μέλη τῆς ὁμάδας τοῦ κατηχητικοῦ θέλουν νά εὐχαριστήσουν θερμὰ τὸν ἀκούραστο ἐφημέριο τοῦ Ναοῦ, τὸν π. Ἀναστάσιο ὁ ὁποῖος συνέβαλε μὲ κάθε τρόπο στὴν ὀργάνωση ἀλλὰ καί στὴν συνεχή λειτουργία τοῦ Κατηχητικοῦ σχολείου, τό ὁποῖο εἶναι ἀπαραίτητο γιά ὅλες τὶς ἐνορίες.

Ἡ ὁμάδα τοῦ κατηχητικοῦ σχολείου Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου Γ.Ο.Χ. Δάφνης.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Πανύγης ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου - Περιστερίου

Μετὰ πάσης Βυζαντινῆς μεγαλοπρεπειᾶς καί ἐορταστικῆς λαμπρότητος ἐορτάσθη ἡ πανύγης τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου εἰς τὸν ὁμόνυμον Ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Περιστερίου.

Τό ἐσπέρας τῆς 29ης Νοεμβρίου ἐψάλη Μέγας Πανυγηρικός Ἑσπερινός χοροστατοῦντος τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χρυσοστόμου συμπαραστατομένου ὑπὸ τῶν Ἀρχιμανδριτῶν κ. Γερωντίου Λουδάρου π. Μεθοδίου Δεσποτίδη, π. Γαβριὴλ Δημητρίου καί π. Νεκταρίου Ἐλευθερίου.

Τὴν Κυριώνυμον ἡμέραν τῆς Πανυγίρεως προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἐτελέσθη Πανηγυρική θεία Λειτουργία συμπαραστατομένου ὑπὸ τῶν Ἀρχιμανδριτῶν π. Γερωντίου Λουδάρου π. Μεθοδίου Δεσποτίδη π. Κυρίλλου Ἀναγνώστου π. Ἀζαρία Ὁρολογά, π. Νεκταρίου Ἐλευθερίου καί τοῦ Ἱερέως π. Δημητρίου Ραΐκου.

Τὸν Πανυγηρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ Θεολόγος κ. Σταῦρος Καραμήτσος ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε εἰς τὴν τιμὴ τοῦ Πρωτοκλήτου τῆς ὁποίας ἔλαχε ὁ ἐορταζόμενος Ἀπόστολος Ἀνδρέας καί στὴν ἱστορική συμβολὴ τοῦ πανυγηρίζοντος Ἱεροῦ Ναοῦ στὸν Ἀγῶνα τῆς μαρτυρικῆς μας ἐκκλησίας εἰς ὁποίαν κατέχει τὴν ἀρχαιοτέραν θέσιν ἰδιοκτησίας τοῦ Γ.Φ.Τ.

Μετὰ τό πέρας τῆς θείας Λειτουργίας ἀκολούθησε ἡ λιτάνευσις τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνης τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τὴν ὁποίαν παρηκολούθησαν ὁ Ἀξιότιμος Βουλευτὴς κ. Β. Πολύδωρος οἱ Διοικηταὶ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Περιστερίου καί Τροχαίας Κολωνοῦ καί πλῆθος κόσμου, μὲ πρωτοψάλτας τοῦ Ἱωάννην Συμεωνίδην καί Μιχαὴλ Μίμαρον Ἀξίον ἐπαίνου εἶναι τό δραστήριο Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιο εἰς τὴν ἐργασίαν τοῦ ὁποίου ἡ πανύγης ὑπῆρξε ἰδιαίτερως ἐντυπωσιακή.

Διανομὴ τροφίμων εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν ΓΟΧ Ἀχαρνῶν Ν. Ἰωνίας εἰς τοὺς ἀδελφοὺς

Ποντίους προσφύγας ἐκ Ρωσσίας.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γ.Ο.Χ. Ἀχαρνῶν καί Ν. Ἰωνίας κ. Ἀθανάσιος, ἅμα τῇ ἀφίξει εἰς Ἀχαρνὰς τῶν ἀδελφῶν Ποντίων προσφύγων ἐκ Ρωσσίας, τῶν ὁποίων τυγχάνει ἄξιον τέκνον, ἐμερίμνησε μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν δραστηριότητα καί Θέρμην, διὰ τὴν προμήθειαν καί τὴν διανομὴν εἰς τούτους τροφίμων.

Εἰς τὴν φιλάδελφον καί χριστιανικὴν προσπάθειάν του τὸν συνέδραμε μεγάλως ὁ πάντοτε πρόθυμος εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καί εἰς τὸν Θεὸν εὐάρεστον

Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερώντιος. Ἐξέδωσε τὴν κατωτέρω συγκινητικὴν ποιμαντορικὴν ἐγκύκλιον πρὸς τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς Θεοσώστου Μητροπόλεώς του, διὰ τῆς ὁποίας τὸ προέτρεψε ὅπως συνεισφέρῃ κατὰ προαίρεσιν καί δύναμιν εἰς τρόφιμα ἢ χρήματα, διὰ τὴν ἀγορὰν τροφίμων πρὸς διάθεσιν τῶν εἰς τοὺς πρόσφυγας Ποντίους.

Πάντες ἔδωσαν προθύμως τὸ «παρὼν» εἰς τὴν ἐκκλήσιν τοῦ σεπτοῦ ποιμενάρχου τῶν. Καί οὕτω

συνεκεντρώθησαν τρόφιμα παντός είδους, τα οποία συνεσκεύασεν ἡ Θεοτίμητος Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ «Τιμίου Σταυροῦ» εἰς 700 δέματα καὶ τὰ διέθεσεν ὁ Σεβασμιώτατος κ. Ἀθανάσιος εἰς τοὺς Ποντίους πρόσφυγας τὴν παραμονὴν τῆς Ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων, κατὰ τὸ ὀρθόδοξον Ἑορτολόγιον.

Ἦτο ἡ ἡμέρα αὐτὴ ἀληθινὴ Εὐλογία Θεοῦ εἰς τὴν πανσεβασμίαν Μονήν! Ἀκρῶς συγκινητικὸν τὸ θέαμα: οἱ ἀδελφοὶ Πόντιοι, «Ξερριζωμένοι καὶ ξεσπιτωμένοι, χωρὶς οἰκογενειακὴ θάλπωρή», ὅπως ἀναφέρει εἰς τὴν Ἐγκύκλιόν του ὁ Ἅγιος Πειραιῶς προσήρχοντο καὶ παρελάμβανον τὰ ὀγκώδη δέματα παρὰ τῶν σεπτῶν χειρῶν τούτου καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀχαρνῶν καὶ κατησπάζοντο μετ' εὐλαβείας ταύτας!

Παρέστησαν οἱ ἀντιδήμαρχος Ἀχαρνῶν κ. Π. Φωτιάδης, ὁ γεν. γραμματεὺς τοῦ Ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν κ. Δ. Φίλης, ἡ Διευθύντρια καὶ Χριστιὰνα Ζούκα, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ποντιακοῦ Σωματείου «ὁ Εὐκλείδης» κ. Θ. Κιαχόπουλος, ἐκπρόσωποι ἄλλων Ποτιανικῶν Ὁργανώσεων καὶ λοιποὶ ἐπίσημοι.

Συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας τοὺς Σεβασμιώτατους κ.κ. Γερόντιον καὶ Ἀθανάσιον, τοὺς ἀρωγοὺς καὶ πάντας τοὺς συνεργήσαντας εἰς τὴν ὥραιαν τούτην ἐκδήλωσιν χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης. Μὲ τοιαύτας πράξεις εὐαρεστεῖται ὁ Κύριος. Καὶ εὐχόμεθα νὰ εὕρουν αὐταὶ μιμηταί.

Ἡ Ποιμαντορικὴ Ἐγκύκλιος τοῦ Ἁγίου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Τὸ εὐσεβὲς Χριστεπώνυμον Πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος καὶ τῶν Ἱερῶν Ναῶν τοῦ Γεν. Ταμ. Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

(Ν' ἀναγνωσθῇ ὑπὸ τῶν Ἐφημερίων κατὰ τὴν ὥραν τοῦ θείου Κηρύγματος).

Τέκνα μου ἀγαπητὰ καὶ πολυπόθητα,

Χάρις ὑμῖν εἰρήνην καὶ ἐλεος παρὰ Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος παρὰ τῆς ἐμῆς δὲ ἐλαχιστότητος εὐχὴ καὶ εὐλογία.

Θὰ γνωρίζετε ὅτι τελευταίως οἱ ἀδελφοί μας Πόντιοι τῆς Ρωσσίας, ἤλθον πρόσφυγες στὴν μητέρα Ἑλλάδα. Καὶ εἶναι πολυμελεῖς οἰκογένειες καὶ μικρὰ

παιδιά. Ξεριζωμένοι, ξεσπιτωμένοι, χωρὶς οἰκογενειακὴ θάλπωρή, δὲν ἔχουν ποῦ «τὴν κεφαλὴν κλίνη».

Καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔχουν ἄμεση ἀνάγκη τῆς ἠθικῆς καὶ υἱικῆς συμπαράστασως τῶν ἀδελφῶν τους στὴ Πατρίδα. Καὶ καθίσταται ἐπιτακτικώτερη ἡ ἀνάγκη τώρα, ὅποταν πλησιάζει ἡ «Ἑορτὴ τῶν Ἑορτῶν καὶ Πανήγυρις τῶν Πανηγύρεων» τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ, ἡ ὁποία εἶναι ἡμέρα χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης διὰ τοὺς Χριστιανούς.

Εἶναι, λοιπόν, χρέος μας χριστιανικὸν νὰ σκεφθοῦμε, νὰ τοὺς συμπαρασταθοῦμε ὁλόψυχα, νὰ τοὺς δώσουμε λίγη χαρὰ γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ ξεχάσουν τίς δύσκολες ὥρες ποῦ περνοῦν. Ἐμεῖς μάλιστα, οἱ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ἔχουμε καὶ ἓνα πρόσθετο λόγο νὰ τοὺς στηρίξουμε, διότι ἀκολουθοῦν καὶ αὐτοὶ τὸ Ὁρθόδοξον καὶ Πάτριον Ἑορτολόγιον, εἶναι ὁμόπιστοι καὶ ὁμόφρονες.

Πῶς ὁμως; Ὁ κάθε ἐνορίτης πιστὸς θὰ ἐτοιμάσῃ ἓνα δέμα, τὸ «δέμα τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης» μετ' ἀναγκαίᾳ εἰδὴ διατροφῆς, σύμφωνα μετὰ τὴν σχετικὴν κατάστασιν ποῦ θὰ λάβετε, τὸ ὁποῖο θὰ παραδῶσιν στὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιον τοῦ Ναοῦ του μέχρι τῆς Τετάρτης τὸ ἀργότερο.

Τὰ ἐκκλησιαστικὰ συμβούλια θὰ παραδώσουν τὰ δέματα ὅλα μέχρι τῆς Πέμπτης, τὸ ἀργότερο, στὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Μαρίνης Κορυθαλλοῦ, στὴν ἐντεταλμένη ἐπιτροπὴ, ποῦ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν πανοσιολογιώτατον ἀρχ/τὴν π. Γερόντιον Λουδάρον τὸν αἰδεσ. πρωθιερέα π. Γεώργιον Σμυράκην καὶ τὸν κ. Μιχάλην Φαμέλην.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ τὰ προωθήσῃ μέχρι τῆς πρῶτης τῆς Παρασκευῆς εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Γ.Ο.Χ. Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας Σεβασμιώτατον κ. Ἀθανάσιον ἡ ὁποία θὰ τοὺς διανείμῃ τὸ ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς καὶ τὸ Σαββάτο εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Ποντίους, ποῦ διαμένουν προσωρινῶς στὸ Μενίδι. Τέκνα μου ἀγαπημένα,

Μὲ αὐτὰς τὰς πράξεις εὐαρεστεῖται ὁ Κύριος καὶ ἀνταποδίδει «πολλαπλασσίονα». Μπορεῖτε νὰ βοηθήσετε καὶ χρηματικῶς ὅ,τι προαιρεῖται καὶ μπορεῖ ὁ καθένας. Οἱ μὲν ἐκ τοῦ πλεονάσματός τους, οἱ δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματός τους καὶ ὅλοι ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τους!

Βέβαιος ὅτι δὲν θὰ λείψῃ κανεὶς στὴν ἐκπλήρωση τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ καθήκοντος κατὰ τὸν ἀποδοτικότερο τρόπο, σὰς εὐχομαι ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μου καλὰ Χριστούγεννα καὶ σὰς εὐλογῶ.

Ο ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ
ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΑΡΧ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΤΣΟΥΝΩΤΟΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ

Απεφασίσαμεν νά δημοσιεύσωμεν εἰς τὴν Φωνὴν τῆς Ὁρθοδοξίας τὸν συγγραφέντα Κανόνα πρὸς τὴν Τριαδικὴν θεότητα, ἔστω καὶ κατὰ μεγάλας συνεχείας τοῦ ἱερομονάχου Ἀθανασίου Κατσουνωτοῦ Ἀγιορείτου. Ἐπειδὴ ἐκδίδεται σὲ ξεχωριστὸν Παράρτημα τῆς ἐφημερίδος οἱ ἀναγνώσται οἱ ὅποιοι θέλουν νά κάνουν χρῆσιν τῶν δημοσιευμένων νά τὰ φυλάσσουν. Ὅπως βλέπετε οἱ ἔννοιοι αἱ ἐκφραζόμεναι ἐν τῷ Κανόνι εἶναι ὑψηλῆς συγγραφικῆς στάθμης καὶ ὀρθόδοξοι. Μετὰ χαρᾶς βλέπομεν ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ἱερομόναχος ἀκολουθεῖ τὰ ἴχνη τῶν ἀρχαίων ὑμνολόγων ἀλλὰ περισσότερο νομιζομεν ὅτι ἀκολουθεῖ τὸν δρόμον τοῦ πατρὸς Γερασίμου τοῦ Μικραγιαννανίτου. Εὐχόμεθα νά τὸν ἐνισχύῃ ὁ Ὑψιστος γιὰ νά ἐπιτύχῃ εἰς τὸ ἔργον του.

ΟΥΝΙΑ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

Ὅπως ἐγράψαμεν καὶ σὲ προηγούμενα φύλλα ἡ Οὐνία ἐν Ρωσίᾳ καὶ ἰδιαίτερα ἐν Οὐκρανίᾳ ἀρχίζει νά γίνεται ἀνελέτη, δεικνύουσα τὸ Ἐσφορικὸν πρόσωπον ποῦ ἔχει τὸ Βατικανόν. Ὅπως ἀναγράφει ὁ Ὁρθόδοξος τύπος ὁ Πατριάρχης Ρωσίας Ποιμὴν γράφει πρὸς τὸν Διόδωρον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων ὅτι ὅλοι αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι πρέπει νά δραστηριοποιηθοῦν διότι ὁ κίνδυνος εἶναι μέγας. Ποῦ ἀκούσθηκε ποτὲ Καθολικοὶ Οὐνίται νά καταλαμβάνουν Ναοὺς καὶ νά ἐκδιώκουν ποιμνιον, ἱερεῖς καὶ ἀρχιερεῖς; Αὐτὸ ὡς ἀναφέρεται, συνέβη εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τοῦ Ἰβάν Φραγκόφσκι τῆς Οὐκρανίας· ἐξεδίωξαν τὸν Ἐπίσκοπον Μακάριον ὅστις καὶ διατελεῖ εἰς ἀπεργίαν πείνης! Νὰ γιατί χρειάζεται ὁλόκληρος ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία νά ἐνεργήσῃ δραστηρίως καὶ ἐκδιώξῃ τὴν «ῥαϊνὰν» ἢ ὅποια θὰ τὴν κατασπαράξῃ.

ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ 1990

Ἄλλαι στήλαι τῆς Φ.Ο. ἐμφανίζουν ἄρκετὰ στιγμιότυπα μαρτυροῦν τὰ τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές, ὅτι φέτος ἡ Ὁρθοδοξία εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐνεφάνισεν αἰγλὴν σπανίαν, χάρις εἰς τὰς ἀόκνους προσπάθειας ὅλων αὐτῶν ποῦ συνήγησαν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ταύτην. Τὸ σχόλιον αὐτὸ δὲν ἀναγράφει ὀνόματα ἀλλὰ ἡ περιγραφή τῶν θεοφανείων εἰς ἄλλην στήλῃν εἶναι ἀρκετὴ διὰ νά καταδείξῃ τὴν εὐλογίαν ποῦ μᾶς παρέχει ἡ Τριαδικὴ θεότης διὰ νά τελέσωμεν τὴν πατροπαράδοτον κατάδυσιν τοῦ Τιμίου καὶ ζωποιοῦ Σταυροῦ, εἰς τὸ Κεντρικώτατον σημεῖον τοῦ Πειραιῶς. Δὲν εἶναι αὐτὸ μέγα ἐπίτευγμα;

ΕΠΙΣΚΟΠΕΙΟΝ ΛΑΡΙΣΗΣ ΚΡΑΤΟΥΣΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Τὰ γεγονότα τοῦ Ἐπισκοπείου Λαρίσης γύρω ἀπὸ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ ἐσχάτως χειροτονηθέντος Ἐπισκόπου εἶναι εὐγλωττα διὰ νά καταδείξουν πῶς ἡ κρατοῦσα Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος «αἰμάσσει». Νὰ τί σημαίνει καταπάτησις θείων Κανόνων ἀπὸ τοὺς παραβάτας τῆς Ἐκκλησίας! Ὅπως ἐμφανίζονται τὰ πράγματα καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ εὐρίσκονται ἐν κανονικῷ ἀδικήματι καταπατοῦντες τοὺς Κανόνας. Λυπούμεθα νά διαπιστώσουμε ὅτι τοιαῦτα ἐνέργειαι ἐκδιώκουν τοὺς νέους ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν;

Ὁ Θεὸς ἅς μᾶς λυπηθῇ διὰ τὰ συνεχῆ ἀτοπήματά μας.

ΑΝΟΜΒΡΙΑ

Καὶ εἰς ἄλλον φύλλον τῆς Φ.Ο. διεκτραγωδήσαμεν αὐτὸ ὡς μέγιστον κακόν. Ὁ Οὐρανὸς πυρίκαυστος καὶ νά μὴν ρίχνει σταγόνα ὕδατος διὰ νά πλουτίσῃ τὴν λίμνην τοῦ Μαραθῶνος ποῦ εὐρίσκεται σὲ πολὺ ἐπικίνδυνα χαμηλὰ ἐπίπεδα. Δὲν θὰ ἔπρεπε ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ν' ἀρχίσῃ νά «λιτανεύῃ» διὰ νά μᾶς λυπηθῇ ὁ Θεὸς καὶ μᾶς ἀποστείλῃ ὁμβροὺς; Τουλάχιστον ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς ἅς τὸ κἀνὴ καθήκον του, ἴσως καὶ εὐρεθῇ κάποιος ἄλλος προφήτης Ἡλίας διὰ νά «ἀνοιξῇ» αὐτὴν τὴν φορὰν τὰ φιλοικτεῖρμονα σπλάχνα τοῦ Ὑψίστου.

ΕΥΧΑΙ

* Εἰς τὸν ἐορτάσαντα Μητροπολίτην Χίου, Ψαρρῶν καὶ Οἰνουσῶν κ.κ. Στέφανον εὐχόμεθα ἐξ ὅλης καρδίας ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος καὶ πάντοτε ἀκούραστα ἐπιτελοῦντα τὰ ἱερατικά του καθήκοντα.

* Εἰς τὸν διάγοντα τὰ ὀνομαστήριά του Παναγιώτατον Θεσσαλονίκης κ.κ. Εὐθύμιον Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Γενικοῦ Ταμείου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀπευθύνει τὰ εὐκρινῆ συγχαρητήρια ὅπως ὁ Κύριος κατευθύνει τὰ διαβήματά του.

*

Ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας εὐχεται ἐκ μέσης καρδίας εἰς τὸν ἄγοντα τὰ ὀνομαστήριά του Μητροπολίτη Ἀχαρνῶν καὶ Νέας Ἰωνίας κ.κ. Ἀθανάσιον ἐπὶ ὑγίᾳ καὶ θερμὴν παράστασιν ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ. Ὁ Ἀχαρνῶν καὶ Νέας Ἰωνίας κ.κ. Ἀθανάσιος τυγχάνει Ταμίας τοῦ Γενικοῦ Ταμείου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ἐπ' ἀγαθῷ Ἐκκλησίας καὶ Ἐθνους.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΙΟΥ, ΨΑΡΡΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΥΣΩΝ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΕΙΣ ΚΟΡΩΠΙ

Όπως πάντα έπανηγύρισεν μεγαλοπρεπώς ή Ιερά Μονή Αγίου Μάρκου εις Κορωπί, κατά την εϋσημον ήμέραν του πρωτομάρτυρος αγίου Στεφάνου έν μέσω άρχιερέων και έκλεκτου ιερατείου.

Κατά τόν πανηγυρικόν έσπερινόν του πρωτομάρτυρος εψάλησαν κατανυκτικά άνοιξαντάρια και έπηκολούθησεν μεγάλη άρτοκλασία. Κατά δε την κυριώνυμον ήμέραν ό ιεράρχης Χίου, Ψαρρών και Οίνουσών κ. Στέφανος παισιούμενος από τούς ιεράρχας Πειραιώς και Σαλαμίνας κ. Γερωντίου και Εύριππου και Εύβοίας κ. Ιουστίνου, καθώς επίσης και από τόν σεβαστόν Γέροντα π. Ιάκωβον Παπαδέλην και μέρος της ιερατικής και κοσμικής ακολουθίας του έδωκαν ιδιαίτεραν αίγλην εις την πανήγυριν. Έκλεκτοί ιεροψάλται έτίμησαν καταλλήλως τόν πρωτομάρτυρα Στέφανον, πούλμαν δε Αθηνών και Πειραιώς και άλλαχού μέ πλήθος προσκυνητών κατέκλυσαν την Ιεράν Μονήν και όλους τούς έξω χώρους.

Έπηκολούθησεν λιτάνευσις της αγίας εικόνας και ως εΐθισται τράπεζα αγάπης εις ήν παρεκάθησεν όλόκληρον τό ιερατεϊόν και οι προσκυνηταί. Εύχόμεθα εις τόν άγιον Χίου Ψαρρών και Οίνουσών όπως κατ' έτος έπιτελεί τά όνομαστήριά του έν μέσω χαράς και εύφροσύνης.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΝ ΣΑΛΑΜΙΝΙ

Κατά την κυριώνυμον ήμέραν λειτουργούντος του οικείου Μητροπολίτου Πειραιώς και Σαλαμίνας κ. Γερωντίου και παισιούμενου από τόν άρχ/την π. Πολύκαρπον Μπεγγήν έωρτάσθη πανηγυρικώς εις τόν Λόφον της Σαλαμίνας έν τη Ιερά Μονή Αγίου Αντωνίου, μέ Γέροντα π. Νεκτάριον που έβδομήντα όλόκληρα έτη πανηγυρίζει τόν άγιον Αντώνιον τόν Μεγάλον. Εγένετο πλουσία άρτοκλασία έπευλογούντος του οικείου Αρχιερέως μέ ιεροψάλτες τούς κ. Ιωάννην Περδικούρην, Ιωάννην Σουλιώτην και Γεώργιον Ζαφείρην έν μέσω πυκνού έκκλησιάσματος, όχι μόνον έκ της νήσου Σαλαμίνας αλλά Αθηνών και περιχώρων.

Κατά τό κοινωνικόν έδόθη ό λόγος εις τόν Πρωτονοτάριον κ. Χρήστον Χαλβατζήν όστις ειπεν χαρακτηριστικά ότι ό έορταζόμενος άγιος είναι αυτός έδοκιμάσθη σκληρώς παρά του δαίμονος, αλλά νικηφόρος εύρίσκεται τώρα πλησίον της αγίας Τριάδος ήν ήγάπησεν έξ όλης ψυχής και καρδίας, διότι διεσκόρπισεν τόν καταπληκτικόν πλούτον του

εις τούς πτωχούς, και ζών έν τη έρήμω χωρίς ούδένα πόρον, έγινεν καταγώνιον του αγίου Πνεύματος. Ο άγιος Αντώνιος ό μέγας όταν ή έκκλησία εύρίσκετο έν διωγμώ δεν παρέλειπε νά κατέρχεται εις την Αλεξανδρείαν και νά έμψυχώνη τούς μάρτυρας, καθ' ή άναφέρει ό άγιος Αθανάσιος ό Μέγας εις την βιογραφία του.

Μετά τό πέρας της ακολουθίας εγένετο ή λιτάνευσις της εικόνας περί τόν χώρον της Ιεράς Μονής και άμέσως παρετέθη τράπεζα αγάπης εις την όποιαν παρεκάθησαν οι προσκυνηταί του οικείου ιεράρχου εύπευλογούντος ταύτην.

Λαμία, 6-1-1990

Ι. Μητρόπολις Φθιώτιδος και Θαυμακού

Θεοφάνεια

Πολύ πρωί έτελέσθη Αρχιερατική λειτουργία υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος και Θαυμακού κ.κ. Καλλινίκου, συμπαραστατούμενου υπό του Ιεροϋ κλήρου και πλήθος πιστών.

Μετά την τέλεισιν του Μεγάλου Αγιασμού όλον τό έκκλησίασμα προπορευομένου του Σεβασμιωτάτου και του κλήρου μετέβη μέ λεωφορεία εις Στυλίδα παρά τό Ναό του Αγίου Νικολάου.

Περί την 11ην ώραν έσχηματίσθη μεγλειώδης Ιερά πομπή πρός την παραλίαν εις τό καθορισμένον τόπον, όπου γίνεται ή κατάδυσις του Τιμίου Σταυρού.

Μετά την κατάδυσιν επανελθόντες εις τόν ως άνω Ιερόν Ναόν Αγίου Νικολάου ό Σεβασμιώτατος ηύχήθη τόν κόσμον εύχαριστήσας ιδιαίτερώς τας άστυνομικάς και λιμενικάς άρχάς.

Η Εορτή αυτή είναι παμπάλαια, διά την Φθιώτιδα έχουσα χαρακτήρα παμθιωτικών.

*

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Μας έξεχωρήθη από τόν "Αγιον Αχαρνών και Ν. Ιωνίας κ.κ. Αθανάσιον νέα έκδοσίς του « Από την Εδέμ στον Γολγοθά » μέ έκλεκτή και καλλιτεχνική αιογραφία ή « Σταύρωσις του Σωτήρος ». Η νέα έκδοσις αυτή άκρως έπιμεμελημένη και μέ περιεχόμενον όρθοδοξότατον συνιστάται έγκαρδίως νά κοσμήση την βιβλιοθήκην των Γνησίων, Ορθοδόξων Χριστιανών.

Ποίημα Ἱερομονάχου
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΑΤΣΟΥΝΩΤΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ

**ΟΙΚΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ ΕΙΣ
ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΚΑΙ ΖΩΑΡΧΙΚΗΝ
ΤΡΙΑΔΑ**

ΟΙΚΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΚΑΙ ΖΩΑΡΧΙΚΗΝ ΤΡΙΑΔΑ. ΠΟΙΗΜΑ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΑΤΣΟΥΝΩΤΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ

Κοντάκιον. Ἦχος πλ.δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.
Τὴν ὑπερούσιον Τριάδα σε δοξάζομεν,
Πατέρα ἀναρχον, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον,
Ἀληθῶς ἓνα Θεὸν καὶ παμβασιλέα.
Τῶν πταισμάτων τε συγχώρησιν αἰτούμεθα
Καὶ τυχεῖν τῆς αἰωνίου βασιλείας σου
Τοὺς κραυγάζοντας, δόξα σοι, τῷ Θεῷ ἡμῶν.

(Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς).

Ἀναρχε θεαρχία, καὶ Τριάς Παναγία, Πάτερ Υἱὲ καὶ
Πνεῦμα (ἐκ γ') Θεότης μία, τρισσοφαής, ἡ ἐκ μὴ
ὄντος τὸ πᾶν οὐσιώσασα, προσπίπτω σοι, Πανάγαθε,
πίστει καὶ πόθῳ ἐκβοῶν σοι·

δόξα Πατρὶ Θεῷ προανάρχῳ·
δόξα Υἱῷ, Θεῷ συνανάρχῳ.
δόξα ὁμοθέῳ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι·
δόξα ὑπερθέῳ τῇ μιᾷ Θεότητι.
δόξα, Πάτερ Παντοδύναμι τῶν ἀπάντων ποιητά·
δόξα, Λόγε Πολυέλεε τῶν ἀνθρώπων λυτρωτά.
δόξα, Πνεῦμα τὸ θεῖον τὸ πληροῦν πᾶσαν κτίσιν·
δόξα, Σέλας φωτίζον φωτισμῷ πᾶσαν φύσιν.
δόξα, δι' οὗ τῆς κτίσεως ἐναρξίς·
δόξα, ἐξ οὗ τῶν πάντων ἡ ὑπαρξίς.
δόξα, ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει
δόξα, ᾧ πᾶσα κτίσις δουλεύει.
δόξα σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Βάθει σοφῆς βουλῆς σου, οὐρανόν, γῆν καὶ ὕδωρ,
υπέστησας ἀρρήτῳ ἰσχύει, καὶ ἅπαντα τὸν κόσμον
αὐτῶν. Ἐν ἑξ ἡμέραις ὡς συνετελέσθησαν, οἱ
Ἄγγελοι σου Κύριε, φωνῇ μεγάλη ἤνεσάν σε.

Ἀλληλουῖα.

Γέννησιν Θεοῦ Λόγου, ἐκ Πατρὸς ἀγεννήτου, καὶ
Πνεύματος ἐκπόρευσιν Θεοῦ, ἐκ μόνου τοῦ Πατρὸς
ἐννοῶν, ὁμολογῶ Τριάδα ὁμοούσιον· ἐκπόρευσιν,
καὶ γέννησιν αἰδίων, δοξάζων εὐσεβῶς κραυγάζω·

δόξα Θεῷ Πατρὶ τῷ Γενέτῃ·
δόξα Υἱῷ ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι.
δόξα προβλητῷ Παναγίῳ τε Πνεύματι·
δόξα τῇ τρισσῷ ἐνουμένῃ Θεότητι.
δόξα, Πάτερ ἐπουράνιε σύμπαντος δημιουργέ·
δόξα σοι, Υἱὲ ὁμόθρονε πάντων συνδημιουργέ.
δόξα, Πνεῦμα φυέν ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀπορρήτως,
δόξα, φάος συνόν τῷ Υἱῷ πατροπροβλήτως.
δόξα σοι, Πάτερ, Θεέ ὑπερούσιε·

δόξα σοι, Λόγε Πατρός ὁμοούσιε.
δόξα, Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Λόγου·
δόξα μόνε χορηγέ παντὸς δώρου
δόξα σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν

Δόξαν, μεγαλυσύνην καὶ ἀσίγητον αἶνον, ἀλλως τῷ
σῷ κράτει προσφέρει, πᾶσαν τῶν Ἀγγέλων ἡ πλη-
θὺς, τὸν σὸν περικυκλοῦντες θρόνον Δέσποτα· μεθ'
ὧν ἡ θριαμβεύουσα Ἐκκλησία ἐκβοᾷ σοι·

Ἀλληλουῖα.

Ἐνα σε τῇ οὐσίᾳ ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, εἶδεν
Ἀβραάμ ὁ Πατριάρχης ἐν τῇ δρυὶ πάλαι τῇ Μαμβρῇ·
θυσίαν δὲ τοῦ Ἰσαάκ ἐκώλυσας· ὁ εἰς γὰρ τῆς
Τριάδος σαρκὶ τέθηκας, ὑπὲρ τῶν βοώντων·

δόξα Θεῷ Πατρὶ ἀοράτῳ·
δόξα Υἱῷ σαρκὶ ὁρωμένῳ.
δόξα τῷ ἁγίῳ ἀοράτῳ Πνεύματι·
δόξα σοι τῇ ἀπεριγράπτῳ Θεότητι.
δόξα σοι, ὡπερ λατρεύουσι τῶν Ἀγγέλων οἱ
χοροί·

δόξα σοι, ὃν προηγόρευσαν οἱ Προφῆται οἱ σοφοί.
δόξα ὁ τὸν Ἀδὰμ τὸν Γενάρχη πλάστουργήσας·
δόξα, ὁ Ἀβραάμ Πατριάρχην εὐλογήσας.
δόξα Πατρὶ τῷ τὸν Υἱὸν θύσαντι
δόξα Χριστῷ τῷ ἀμώμῳ θύματι.
δόξα, πρὸς ὃν ἐπιφθάσαι ποθῶμεν
δόξα, πρὸς ὃν οἱ πιστοὶ ἐκβοῶμεν
δόξα σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ζῆλον ἐνδοθεν πνέων, ὁ πυρίπνοος Ἠλίας, προσή-
νεγκε τὴν ξένην θυσίαν· τρισσεύσαι γὰρ τὸ ὕδωρ
εἰπών, τὸ τρισσὸν τῶν ὑποστάσεων δέδειχε, τοῦ ἐν
μονάδι φύσεως, Θεοῦ Ἰσραὴλ· ᾧ βοῶμεν·

Ἀλληλουῖα

Ἡσάκας ἐν θρόνῳ, ἐπηρμένῳ ἑώρα, Σαβαώθ Κύριον
Βασιλέα· κραυγὴν δὲ τῶν κύκλῳ Σεραφίμ, ἅγιος
ἅγιος ἅγιος ἤκουε, Τριάδα ὁμοούσιον, ὕμνων καὶ
κατανύξει κρίζων·

δόξα Πατρὶ τῷ ὑπερουσίῳ·
δόξα Υἱῷ τῷ ὁμοουσίῳ.
δόξα τῷ σεπτῷ ὁμοθρόνῳ τε Πνεύματι·
δόξα τῇ μιᾷ ἀκαταλήπτῳ Θεότητι.
δόξα, ἡ οἱ Νόες ἄδουσι τὴν οὐράνιον μολπήν·
δόξα, ἡ ἀπαύστως κρίζουσι τὴν τρισάγιον ᾠδήν.

δόξα τῷ χορηγοῦντι δωρεάς τοῖς ἁγίοις·
 δόξα τῷ ἐνοικοῦντι νοερῶς τοῖς ἀξίοις.
 δόξα τῷ κτίσιν νεύματι στήσαντι·
 δόξα χερσὶ τὸν ἄνθρωπον πλάσαντι.
 δόξα τῇ σῇ ἀνεκφράστῳ δυνάμει·
 δόξα τῇ σῇ ἀνεικάστῳ ἰσχύει.
 δόξα σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεορρήμονες Παιδες, ἐν καμίνῳ βληθέντες, Παρ-
 θένου προτυποῦσι τὸν τόκον. Πατὴρ γὰρ ἐν αὐτῇ
 εὐδοκεῖ, Υἱὸς κατοικεῖ ἐπισκιάσει Πνεῦματος, καὶ
 μένει ἡ Τριάς Θεὸς ἀσύγχυτος, ἡ βοῶμεν·
 Ἀλληλούϊα.

Ἰδεν ὁ Δανιὴλ σε, τὸν Κρητὴν τῶν ἀπάντων, Θεὸν
 τριαδικὸν ἐπὶ θρόνου, Πατέρα, παλαιὸν ἡμερῶν, Υἱὸν
 σύνθρονον, τὸν ἐνανθρωπήσαντα, καὶ Πνεῦμα ἐν
 Πατρὶ σὺν Υἱῷ, ἓνα Θεόν, ὃ βοῶμεν·

δόξα Θεῷ Πατρὶ αἰεὶ ὄντι·
 δόξα Υἱῷ τῷ Πατρὶ συνόντι.
 δόξα τῷ σεπτῷ συναϊδίῳ Πνεύματι·
 δόξα τῇ μιᾷ καὶ ἀνάρχῳ Θεότητι.
 δόξα σοι, Τριάς προσώποις ἐνουμένη οὐσιωδῶς·
 δόξα σοι, Μονάς τῇ φύσει τρισσομένη ὑποστα-
 τικῶς.

δόξα, ὅς τῷ Προφήτῃ ἐπὶ θρόνου ὥραθης·
 δόξα, ὅς ἐν τῇ κτίσει ὅλη ὁλος ὑπάρχεις.
 δόξα, κράτος ἐν ὁμοβασίλειον·
 δόξα, φάος ἄκτιστον τρισηλίον.
 δόξα, τῷ μόνῳ Θεῷ καὶ Δεσπότη,
 δόξα τῷ λάμπαντι φῶς τοῖς ἐν σκότει,
 δόξα σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Κατελθὼν οὐρανόθεν, ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ἐνῶκη-
 σεν ὁλος τῇ Παρθένῳ καὶ σάρκα προσλαβὼν ἐξ
 αὐτῆς προήλθεν ἀνεκφράστως ὁ Θεάνθρωπος. Ἐκ-
 πλήττομαι τὴν ἄκραν συγκατάβασιν· διὸ καὶ ψάλλω·

Ἀλληλούϊα.

Λόγος ὁ ἐν τοῖς κόλποις, τοῦ Πατρὸς ὦν ἀρχήθεν,
 ἐγένετο σὰρξ ἀπεριτρεπῶς· Πνεῦμα γὰρ τὸ ἅγιον
 ἐλθόν, τῇ καθαρᾷ Παρθένῳ ἐπεσκίασε, κόσμον
 εὐωδιάσαν, καὶ τῇ Τριάδι βοᾶν διδάξαν·

δόξα Θεῷ Πατρὶ ἀγεννήτῳ·
 δόξα Υἱῷ τῷ Πατρογεννήτῳ.
 δόξα τῷ Πατρὸς παναγάθῳ Προβλήματι·
 δόξα τῷ Υἱοῦ παναγίῳ προσλήματι.
 δόξα τῷ Πατρὶ γεννήσαντι τὸν Υἱὸν θεοπρεπῶς·
 δόξα τῷ Υἱῷ βλαστήσαντι ἐξ Ἀγνῆς θεανδρικῶς.
 δόξα, Πνεῦμα τὸ θεῖον ἐπελθόν τῇ Μαρίᾳ,
 δόξα, τὸ ἐνεργήσαν Λόγου σάρκωσιν θεῖαν.
 δόξα Θεῷ, τὸν Ἀδὰμ ποιήσαντι·
 δόξα Χριστῷ, αὐτὸν ἀναπλάσαντι.
 δόξα, δι' οὗ εὐλογήθη ἡ κτίσις·
 δόξα, πρὸς ὃν λογικὴ μέλπει φύσις
 δόξα σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Μεγαλύνομεν πάντες, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, τὴν
 ὄντως ἁγίαν Θεοτόκον· ὅτι τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν
 κοιλῇ βαστάσασα ἐκύησε, αἰτία σωτηρίας γεγονυῖα,
 πᾶσι τοῖς βοῶσιν·

Ἀλληλούϊα

Νάμασιν Ἰορδάνου, τῆς Ἀγίας Τριάδος, ἡ προσκύ-
 νησις ἐφανερώθη. Ἄνωθεν γὰρ ὁ Πατὴρ, Υἱὸν
 ἐμαρτύρει τὸν βαπτιζόμενον, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ
 περιστέρα, ἡμᾶς ἡσφάλιζε κραυγάζειν·

δόξα, Τριάς καὶ Μονάς ἡ θεία,
 δόξα, Μονάς καὶ Τριάς Ἁγία.
 δόξα τῷ Πατρὶ, τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι,
 δόξα τῇ μιᾷ τρισηλίῳ Θεότητι.
 δόξα σοι, Θεέ ἀόρατε καὶ ἀπρόσπε φρικτῶς·
 δόξα, Ἰησοῦ γλυκύτατε προσίπός μοι γεγονώς.
 δόξα σοι, τῷ, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου φανέντι·
 δόξα σοι, τῷ ἐν εἵδει περιστερᾷς οφθέντι.
 δόξα σοι, φῶς ἀπλοῦν, παμφαέστατον
 δόξα, σαφῶς ἐν καὶ τρισαιγέστατον.
 δόξα, δι' οὗ ἐφωτίσθη τὰ πάντα
 δόξα, πρὸς ὃν ἀνακράζομεν ἅμα
 δόξα σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ξένην ἐπὶ τοῦ Ὄρους, οἱ Ἀπόστολοι τότε, ἡλλοιώ-
 θησαν ἑκτασιν ὄντως· τοῦ Πατρὸς γὰρ ἤκουον,
 Υἱόν, μαρτυροῦντος τὸν μεταμορφούμενον, καὶ
 Πνεῦμα ὡς νεφέλην σκιάζουσας, θεωροῦντες ἐβό-
 ων· Ἀλληλούϊα.

Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν
 ἐμοὶ μένει καὶ ἐν αὐτῷ· φυσικῶς δ' ἐν ἐμοὶ ὦν ὁ
 Πατὴρ, καὶ τὸ Πνεῦμα, οἱ μεταλαμβάνοντες, ὅλην
 δέχονται τὴν Τριάδα, καὶ θεοῦμενοι βοῶσι·

δόξα Θεέ, τρυφῇ τῶν Ἀγγέλων·
 δόξα Χριστέ, τροφῇ τῶν ἀνθρώπων.
 δόξα τῷ παρέχοντι ἄρτον οὐράνιον,
 δόξα τῷ ποτίζοντι οἶνον σωτήριον.
 δόξα σοι, λαῷ ὁμβρίσαντι μάννα τότε τὸ φθαρτόν,
 δόξα σοι, ἡμᾶς ἐμπλήσαντι Μυστηρίων τῶν φρι-
 κτῶν.

δόξα, σοῦ τῇ κενώσει, ἀληθῆς ἄμβροσι,
 δόξα, σοῦ τῇ ἐνώσει, μυστικῇ πανδασία.
 δόξα, ὕμνῳ ἱερῶν σύστημα,
 δόξα, φωνῇ τῶν πιστῶν τὸ ἄθροισμα.
 δόξα τῇ σῇ Χριστέ φρικτῇ θυσίᾳ
 δόξα, ἡ σῇ προσφωνεῖ Ἐκκλησίᾳ.

δόξα σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Πῶς ὁ ὢν ἐσαρκώθη; πῶς ἐκὼν ἐσταυρώθη; καὶ
 ταφείς πῶς ἐν ᾄδου κατήλθες; Πάντως ἵνα πλάσμα
 τὸ σὸν, θανάτου Χριστέ λυτρώσης, Παραδείσου τῆς
 τρυφῆς ἀξιώσης, καὶ τῇ Τριάδι κραυγάζειν διδάξης·
 Ἀλληλούϊα.

Ρήτορας ἐν τῷ κόσμῳ, Σῶτερ τοὺς Ἀποστόλους,
 ἀπέστειλας κηρύττειν καὶ βαπτίζειν, εἰς τὸ ὄνομα
 τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
 τηρεῖν τε τὰ σὰ ἐντάλματα, καὶ θεολογεῖν τοιαῦτα:

δόξα Θεῷ ἀρρήτῳ οὐσία,
 δόξα αὐτῷ τῇ ὄντως σοφία.
 δόξα τῇ τριτῇ ὁ Θεός ὑποστάσει σου
 δόξα τῇ σεπτῇ Ἰησοῦ Ἀναστάσει σου.
 δόξα σοι, Τριάς ἀσύγχυτε καὶ ἀμέριστε Μονάς,
 δόξα, σοῖς Χριστέ παθήμασι, δι' ὧν ἔσωσας
 ἡμᾶς.

δόξα, ὃν οἱ Προφῆται μυστικῶς ἐθεώρουν,
 δόξα, ὃν οἱ Αὐτόπται σαρκωθέντα ἐώρων.
 δόξα, Τριάς, ἐν σοὶ ἐβαπτίσθημεν,
 δόξα, ψυχὰς ἐν σοὶ ἐφωτίσθημεν.
 δόξα, δι' οὗ νεουργεῖται ὁ κόσμος·
 δόξα, πρὸς ὃν ἀναπέμπεται αἶνος.

δόξα σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Σταυρωθεὶς ἐκουσίως, τάφον Σῶτερ εἰσέδυς, ἐξ
 ἅδου τε ἀνέστης ἐν δόξῃ· καὶ ἀναληφθεὶς εἰς οὐρα-
 νούς, δεξιόθεν τοῦ Πατρὸς συνεκάθησας, ὁ Θεάν-
 θρωπος, σὺν Πνεύματι ἁγίῳ ἀνυμνούμενος:

Ἀλληλουῖα.

Τὸ Πανάγιον Πνεῦμα, τὸ τὰ πάντα ζωῶσαν, καὶ τοὺς
 Ἀποστόλους ἐμφορῆσαν κατελθὼν ἐν τῇ Πεντηκο-
 στῇ, ὡσεὶ γλῶσσαι πυρός ἐφ' ἓνα ἕκαστον, ἐφώτι-
 σεν, ἐδίδασκε, ποικιλογλῶσσος τοῦ κραυγάζειν:

δόξα Θεῷ, ὅτι ἐν καὶ τρία,
 δόξα σοι ὦ τρισὴ Μοναρχία.
 δόξα, Πατρός ὁ Υἱὸς βλάστημα τίμιον·
 δόξα, Θεός ἐκ Πατρὸς, Πνεῦμα τὸ ἅγιον.
 δόξα σοι, Πάτερ ἀγέννητε καὶ Υἱέ μονογενές·
 δόξα σοι, Πνεῦμα Παράκλητον ἀγαθὸν τε καὶ
 εὐθές.

δόξα, φῶς ἐκ φωτός, τὸ φωτίζουν καρδίας,
 δόξα, Πῦρ ἐκ Πυρός, τὸ πυροῦν διανοίας.
 δόξα, δι' οὗ Προφητῶν ἡ ὄρασις·
 δόξα, δι' οὗ Ἀποστόλων φώησις.
 δόξα, ἰσχύς τῶν ἐνδόξων Μαρτύρων,
 δόξα, ἐλπίς καὶ ζωὴ τῶν Ἁγίων.

δόξα σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ὑμνον εὐχαριστίας, δόξαν, μεγαλυσύνην, προσάγει
 τῶν πιστῶν ἡ χορεία, πρὸς τὴν ὑπεράρχιον Ἀρχήν,
 ἁληπτον Οὐσίαν, φῶς ἀπρόσιτον, Θεότητα μίαν
 τρισυπόστατον, καὶ προσκυνούσα ψάλλει,

Ἀλληλουῖα.

Φῶς Πατέρα δοξάζω, φῶς Υἱὸν συνδοξάζω, φῶς
 τιμῶ καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἀλλ' ἐν Φῶς τὰ τρία
 ἀειλαμπές, αἰτίαν τῆς τῶν πάντων ὑπάρξεως, ὁμο-
 βασιλείον κράτος καὶ ἐξουσίαν, πρὸς ἣν βοῶμεν:

δόξα σοι Φῶς, τὸ προὖν ἀχρόνως,
 δόξα σοι Φῶς ἐκ Φωτός συγχρόνως.
 δόξα σοι, τὸ Φῶς ἐκ Πατρὸς τὸ ὁμόχρονον·
 δόξα, Φωτοκράτορ, τριφαές Φῶς ὑπέρχρονον.
 δόξα, Φῶς Φωτός ἀπαύγασμα, φῶς ἀπρόσιτον
 οἰκοῦν.

δόξα, Φῶς πανσθενουργόφωτον τοὺς φωστῆρας
 φωτουργοῦν.

δόξα, Φῶς τὸ παρέχον τῷ ἡλίῳ τὴν φαῦσιν,
 δόξα, Φῶς τὸ φωτίζον τὴν σελήνην σὺν ἄστροις.
 δόξα τῇ σῇ ἀπείρῳ λαμπρότητι,
 δόξα τῇ σῇ ἁύλῳ φαιδρότητι.
 δόξα, Τριάς φωτισμὸν δωρουμένη,
 δόξα, Μονάς, ὑφ' ἡμῶν ὑμνουμένη.
 δόξα σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Χάριν δίδου πλουσίαν, ἡμῖν, τοῖς λατρευταῖς σου,
 Θεός, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα. Φώτισον, συνέτισον
 ἡμᾶς, καὶ ἀπὸ αἱρέσεων διαφύλαξον, ὡς ἂν ἀπλανῶς,
 ὀρθοδόξως καὶ ὁμοφρόνως ψάλλωμεν:

Ἀλληλουῖα.

Ψάλλοντες εὐφημοῦμεν, καὶ πιστῶς, προσκυνοῦμεν,
 τὴν μίαν βασιλείαν ἀπάντων, Πατέρα ἀόριστον ἁρ-
 χὴν, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα, Πατρὶ συναΐδια, Θεότητα μίαν,
 δόξαν καὶ λαμπρότητα, ἡ βοῶμεν:

δόξα σοι, Πάτερ εὐλογημένε·
 δόξα σοι, Λόγε δεδοξασμένε.
 δόξα σοι, ὦ Πνεῦμα Παράκλητε ἐνδοξε·
 δόξα σοι, Παντάναξ, Μονοκράτορ· Ὑψιστε.
 δόξα, Πάτερ, ὅτι ἐπεμψας τὸν Υἱόν σου εἰς τὴν
 γῆν·

δόξα. Σῶτερ, ὅτι ἐδείξας τὸν Πατέρα σου ἡμῖν.
 δόξα, Πνεῦμα τὸ νέμον εἰς ἡμᾶς θεῖαν χάριν·
 δόξα, δόξα Θεέ μου, ἕως ἔλθης, καὶ πάλιν.
 δόξα, Τριάς, σοὶ μόνῃ πιστεύομεν,
 δόξα, Μονάς, σοὶ πόθῳ λατρεύομεν.
 δόξα Θεῷ, εὐσεβῶς ὃν δοξάζω,
 δόξα Θεῷ, ἐκ ψυχῆς ὧ κραυγάζω.

δόξα σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν.

(Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς).

Ὡ Τριάς Παναγία, Πάτερ Λόγε καὶ Πνεῦμα, ἡ μία
 τῶν ἀπάντων θεότης. (ἐκ γ'.) δεξαμένη ὕμνον
 πενιχρόν, ἐκ χοϊκῶν χειλέων προσφερόμενον, ἄξι-
 ωσον βασιλείας τῶν οὐρανῶν, τοὺς σοὶ βοῶντας

Ἀλληλουῖα.

(Καὶ αὐθις) Τὸ Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερ-
 μάχῳ.

Τὴν ὑπερούσιον Τριάδα σε δοξάζομεν,
 Πατέρα ἄναρχον, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον,
 Ἀληθῶς ἓνα Θεόν καὶ Παμβασιλέα.
 Τῶν πταισμάτων τε συγχώρησιν αἰτούμεθα
 Καὶ τυχεῖν τῆς αἰωνίου βασιλείας σου
 Τοὺς κραυγάζοντας, δόξα σοι, τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχοι.

Τριάς Ἁγία ὁ Θεός, ὁ Θεός μου,
 οἴκους δόξης, δεξαὶ καμάτους νοός μου.

Εἰ πᾶσαν ἡμῶν κτῆσιν ὀφειλομέν σοι,
 τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν τοίνυν προσφερόμέν σοι.

Οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα ἡ σὴ βασιλεία·
 μέγα σὸν ἔλεος ἡμῶν ἡ σωτηρία,
 ἣν δώσης ἡμῖν μόνῃ σῇ φιλανθρωπία.